

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1668, 15 Απρίλη 2025

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΕΝΑΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ

- Δασμοί • Τρελαμένες «αγορές» • Εξοπλισμοί
- Εμπορικοί πόλεμοι • «Θερμά επεισόδια»
- Ομάδες μπαζώματος της Αλήθειας

Δεν θα πληρώσουμε τα σπασμένα τους

9/4, Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Πανεργατική Οργή – Συνεχίζουμε την ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ σελίδες 6, 7

ΤΡΙΤΗ 15 ΑΠΡΙΛΗ
ΠΛ. ΚΟΡΑΗ, ΠΕΙΡΑΙΑΣ, 6μμ
Συγκέντρωση – Πορεία
στο Ναυτοδικείο Πειραιά

Η Κυβέρνηση
ευχαλύπτει τους
δολοφόνους
της Πύλου

Είκοσι Αρθροί που
Λιμενικοί Σύμητος
τον Τ. Κοτζιά όταν
ο Συνήγορος του Πολίτη
Ζητά παραπομπή για
το έγκλημα της Πύλου!

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ,
ΚΑΜΙΑ ΣΥΓΚΛΑΥΨΗ.
ΒΣΥΛΟ, ΣΥΝΟΡΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ!

ΚΕΕΡΦΑ Κίνημα ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
στο ΡΑΤΣΙΣΜΟ & ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Στη φυλακή
οι δολοφόνιοι
της Πύλου

σελ. 8, 9

Φιάσκο Τραμπ
και Μητσοτάκη

σελ. 2, 13

Καλή ΕπΑνάσταση
και ραντεβού στον
ΜΑΡΞΙΣΜΟ 2025

σελ. 10, 11

Άτακτη υποχώρηση για τον Τραμπ

Με την εξαίρεση, αργά το βράδυ της Παρασκευής, των τεχνολογικών προϊόντων από την Κίνα από τους «ανταποδοτικούς» δεσμούς, ο Ντόναλντ Τραμπ δεν έχασε απλά μια ακόμα μάχη: επιβεβαίωσε την κλονισμένη θέση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Το 1971 οι «αγορές» είχαν χρειαστεί τέσσερις μήνες για να ακυρώσουν το «σοκ του Νίξον» - όπως έχει μείνει στην ιστορία η κατάργηση του «συστήματος του Μπρέτον Γούντς» που ρύθμιζε τις ισοτιμίες ανάμεσα στο δολάριο και τα άλλα νομίσματα της Δύσης, η επιβολή δασμών σε όλα τα προϊόντα που εισάγονταν στις ΗΠΑ και η επιβολή ελέγχων στις τιμές των προϊόντων μέσα στην αμερικανική αγορά. Το 2025 οι «αγορές» χρειάστηκαν μόλις δέκα μέρες για να εξαναγκάσουν την κυβέρνηση του Ντόναλντ Τραμπ πρώτα να «αναστείλει» την επιβολή των γιγαντιαίων δασμών σε βάρος των περισσότερων χωρών και στη συνέχεια, ύστερα από ένα μπρα-ντε-φερ με την Κίνα που εκτίναξε μέσα σε μια εβδομάδα τους δασμούς από το 54% στο 145%, να εξαιρέσει και τις εισαγωγές υψηλής τεχνολογίας από τους δασμούς.

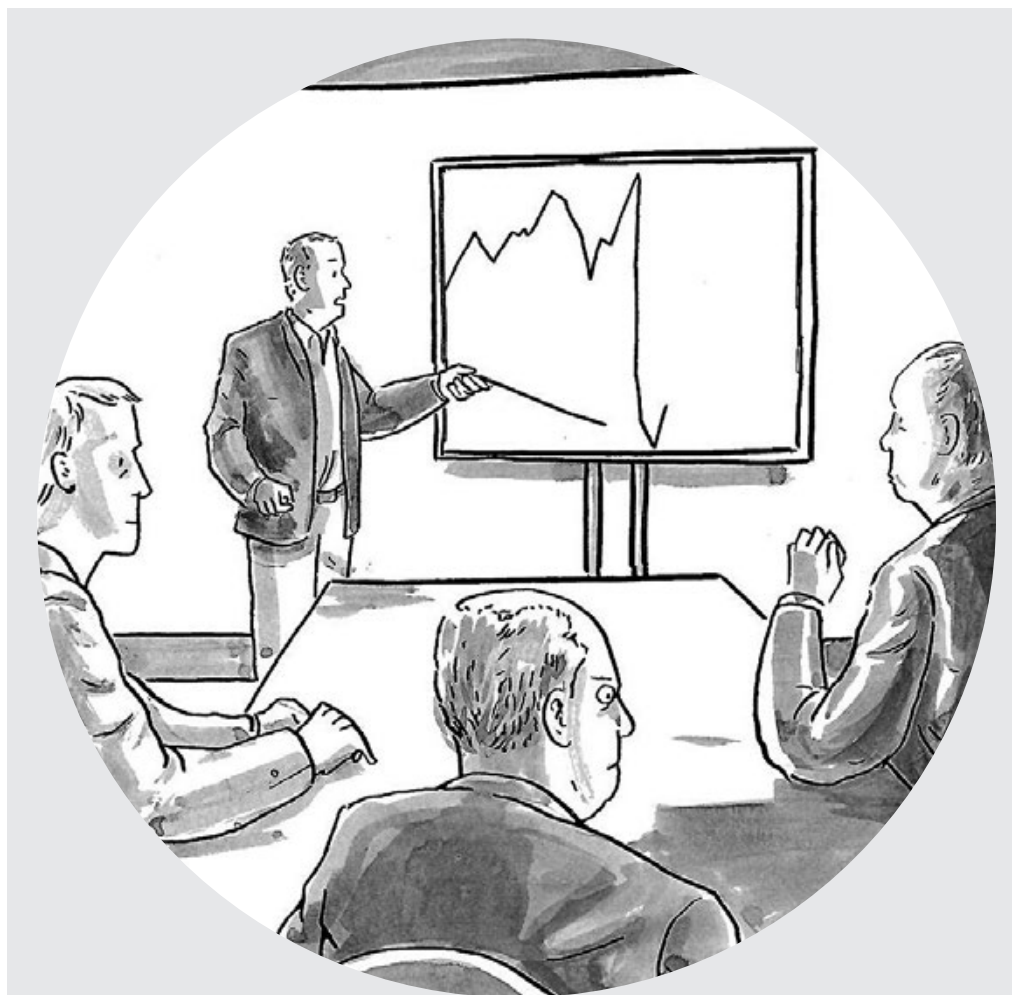
Την Κυριακή ο υπουργός Εμπορίου των ΗΠΑ **Χάουαρντ Λούτνικ** υποστήριξε ότι η εξαίρεση είναι προσωρινή: τα κινητά τηλέφωνα, οι φορητοί υπολογιστές, οι οθόνες τηλεόρασης, οι ημιαγωγοί και τα άλλα προϊόντα υψηλής τεχνολογίας, είπε, θα ενταχθούν πολύ γρήγορα σε ένα ιδιαίτερο δασμολογικό καθεστώς. Ο Λούτνικ έδωσε έναν χρονικό ορίζοντα ενός περσίτου μήνα για αυτή τη ρύθμιση.

Και η «αναστολή» των δασμών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις άλλες βιομηχανικές χώρες είναι προσωρινή (90 ημερών) σύμφωνα με τον Τραμπ. Αφορά, υποτίθεται, στις χώρες μόνο που επεδίωξαν να έρθουν σε κάποια διμερή συμφωνία με τις ΗΠΑ και έχει σαν στόχο να εξασφαλίσει τον απαραίτητο χρόνο για αυτές τις διαπραγματεύσεις. Η δημοσιοποίηση του καταλόγου με τους «ανταποδοτικούς» δασμούς, λένε οι υποστηρικτές του Τραμπ, ήταν ένας ελιγμός, ένα «κόλπο» που έχει σαν στόχο την απόσπαση ανταλλαγμάτων -και οικονομικών και γεωστρατηγικών- από τους εταίρους του.

Μπούμερανγκ

Στην πραγματικότητα, όμως, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο: ο στόχος όλης αυτής της φιλολογίας περί «μπλόφας», «κόλπων» και «ελιγμών» δεν είναι παρά μια απεγνωσμένη προσπάθεια συγκάλυψης του φιάσκου. Γιατί, όπως και το 1971 επί Νίξον έτσι και τώρα ο εμπορικός πόλεμος που κήρυξε ο Τραμπ ενάντια σε εχθρούς και φίλους έχει γυρίσει μπούμερανγκ.

Η πρώτη και η πιο άμεση συνέπεια της επιβολής των «ανταποδοτικών» δασμών ήταν η ραγδαία πτώση των χρηματιστηρίων. Ο Τραμπ κήρυξε την έναρξη του νέου του εμπορικού πολέμου το απόγευμα της Τετάρτης 2 Απριλίου, όταν τα αμερικανικά χρηματιστήρια ήταν κλειστά. Το επόμενο πρωί άνοιξαν με μεγάλες πτώσεις. Το αμερικανικό κανάλι NPR περιέ-

“It was at this point, gentlemen, that the President decided it was his plan all along to reverse course.”

“Σε αυτό στο σημείο, κύριοι, ο Πρόεδρος αποφάσισε ότι το σχέδιό του ήταν από την αρχή να αντιστρέψει πορεία” (ακίτσο του Ellis Rosen για το New Yorker)

γραφε με αυτά τα λόγια το τι ακολούθησε:

«Πρόκειται για λουτρό αίματος. Τα αμερικανικά χρηματιστήρια έχασαν τρισεκατομμύρια δολάρια. Ο δείκτης Dow Jones έπεσε σχεδόν 1700 μονάδες κάτω. Ο δείκτης της υψηλής τεχνολογίας Nasdaq όπως και ο δείκτης SP500, που παρακολουθεί τις μεγαλύτερες αμερικανικές επιχειρήσεις έπεσαν, ποσοστιαία, ακόμα περισσότερο... Είναι το μεγαλύτερο ξεπούλημα από την εποχή της πανδημίας...».

Υπήρχαν δυο λόγοι πίσω από αυτόν τον πανικό. Ο πρώτος ήταν η απειλή της ύφεσης. Η τράπεζα επενδύσεων JP Morgan κατέβασε τις εκτιμήσεις της για την ανάπτυξη της αμερικανικής οικονομίας μέσα στο 2025 από το 1,3% στο μείον 0,3% - από την μεγέθυνση στην σύμκρυνση δηλαδή. Ο **Τζον Γουίλιαμς**, ο διοικητής της FED της Νέας Υόρκης υπολόγισε ότι ο πληθωρισμός θα εκτιναχθεί στο 4% φέτος, χάρη στους δασμούς του Τραμπ. Ο **Λάρι Σάμερς**, ο διάσημος οικονομολόγος και πρώην υπουργός Οικονομικών του Ομπάμα, δήλωσε ότι η επιβολή των «ανταποδοτικών» δασμών ήταν ένα σοβαρό λάθος το οποίο θα έχει ολέθριες

συνέπειες για την αμερικανική οικονομία.

Ο δεύτερος λόγος ήταν πολύ πιο άμεσος: οι αμερικανικές επιχειρήσεις είναι εξαρτημένες από τις εισαγωγές - και ιδιαίτερα εξαρτημένες κυρίως από την Κίνα αλλά και πολλές άλλες χώρες της ανατολικής Ασίας. Η Nike, για παράδειγμα, η διάσημη αμερικανική πολυεθνική, παράγει τον μεγαλύτερο όγκο των αθλητικών της παπουτσιών στο Βιετνάμ. Σύμφωνα με την εφημερίδα Financial Times «η Nike άρχισε να παράγει στο Βιετνάμ το 1995 μέσω πέντε συμβεβλημένων εργοστασίων παραγωγής παπουτσιών. Ήταν ένας από τους πρώτους ξένους επενδυτές του Βιετνάμ. Τώρα έχει 130 συμβεβλημένα εργοστάσια τα οποία παράγουν παπούτσια, ρούχα και αθλητικό εξοπλισμό και η χώρα αντιπροσωπεύει το 50% της παγκόσμιας παραγωγής παπουτσιών της».

Ακόμα πιο χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της Apple, μιας από τις μεγαλύτερες αμερικανικές τεχνολογικές εταιρίες των ΗΠΑ. «Οι αναλυτές», γράφει η Financial Times, «εκτιμούν ότι το 80% περίπου των iPhones παράγονται στην Κίνα παρά τις προσπάθειες που

έχει κάνει η εταιρία να επεκτείνει την παραγωγή σε χώρες όπως η Ινδία... Η πλειοψηφία των iPhone παράγεται στο γιγάντιο βιομηχανικό συγκρότημα της Foxconn στο Τσεντσόου». Η χρηματιστηριακή αξία της Apple υποχώρησε σχεδόν 700 δισεκατομμύρια μέσα σε λίγες μέρες μετά την ανακοίνωση των δασμών του Τραμπ.

Χαριστική βολή

Η χαριστική βολή, όμως, για τους «ανταποδοτικούς» δασμούς του Τραμπ ήρθε από την αγορά των ομολόγων. Τα ομόλογα του αμερικανικού δημοσίου λειτουργούν εδώ και πολλές δεκαετίες σαν το πιο ασφαλές «καταφύγιο έκτακτης ανάγκης» για τους επενδυτές όχι μόνο στις ίδιες τις ΗΠΑ αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Παραδοσιακά οι επενδυτές στρέφονταν στις αγορές των αμερικανικών ομολόγων κάθε φορά που η παγκόσμια οικονομία απειλείται από την ύφεση, ταλαντεύονται τα χρηματιστήρια ή διαταράσσονται οι παγκόσμιες ισορροπίες. Αυτή τη φορά, όμως, μαζί με τις αμερικανικές μετοχές, οι επενδυτές άρχισαν να ξεπουλάνε και τα αμερικανικά ομόλογα. Τα επιτόκια των αμερικανικών ομολόγων στη δευτερογενή αγορά ανέβηκαν και το δολάριο άρχισε να πέφτει.

Η κρίση στην αγορά των ομολόγων αυξάνει το κόστος δανεισμού του αμερικανικού δημοσίου και -ακόμα χειρότερα- υπονομεύει ακόμα και την ίδια του τη δυνατότητα να δανείζεται απεριόριστα από τις διεθνείς αγορές.

Η υποχώρηση ήταν πλέον μονόδρομος για τον Τραμπ. Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι ο εμπορικός πόλεμος έχει λήξει οριστικά. Ο Τραμπ είναι βέβαιο ότι δεν θα παραιτηθεί τόσο εύκολα από την ατζέντα του. Αλλά τα πολιτικά περιθώριά του έχουν στενέψει πλέον σημαντικά.

Η Κίνα -όπως και πολλές ακόμα χώρες που έχουν μεγάλα εμπορικά πλεονάσματα με τις ΗΠΑ- επενδύει συστηματικά εδώ και πολλά χρόνια ένα μεγάλο μέρος αυτού του πλεονάσματος σε ομόλογα του αμερικανικού δημοσίου. Στην πράξη, όπως εξήγησε ο Λάρι Σάμερς, αυτή η «αμερικανική ιδιαιτερότητα» -το γεγονός δηλαδή ότι τα ομόλογα των ΗΠΑ θεωρούνται το πιο ασφαλές καταφύγιο- έχει δώσει στις ΗΠΑ τη δυνατότητα να εισάγουν ότι «τραβάει η ψυχή τους» από την Κίνα πληρώνοντας με «χαρτάκια» - με ομόλογα μέσω των οποίων το αμερικανικό δημόσιο υπόσχεται ότι πχ σε δέκα, είκοσι ή τριάντα χρόνια θα πληρώσει το αντίτιμο και τους τόκους (σε δολάρια φυσικά).

Η Κίνα έχει σήμερα στα «θησαυροφυλάκιά της» ομόλογα του αμερικανικού δημοσίου αξίας πάνω από 760 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Κάποιοι υποπτεύονται ότι πίσω από την κρίση στην αγορά των ομολόγων κρύβεται το Πεκίνο - που άρχισε να τα ξεφορτώνεται μαζί-κά σαν απάντηση στους δασμούς του Τραμπ. Κάτι τέτοιο θα αποτελούσε μια πολύ επικίνδυνη κλιμάκωση στον «νέο ψυχρό πόλεμο» που μαινεται ανάμεσα στις δυο χώρες. Και ένα κίνδυνο όχι μόνο για την παγκόσμια οικονομία αλλά και την ίδια την παγκόσμια ειρήνη.

Σωτήρης Κοντογιάννης

5/4, Διαδήλωση ενάντια στον Τραμπ στη Νέα Υόρκη. Φωτό: Andres Kudacki/AP

ΤΕΜΠΗ Καταρρέει η κυβερνητική εκστρατεία συκοφάντησης

«Οι κυβερνώντες σπέρνουν αμφιβολίες και διχασμό για να εμπλέξουν στο δικό τους έγκλημα εσάς και εμάς... απαξίωσαν τον σιδηρόδρομο και κατασπατάλησαν τα χρήματα της 717... έδωσαν αμέσως εντολή συγκάλυψης... ελέγχουν πλήρως την ανάκριση και προς τα που θα στραφούν οι έρευνες». Αυτά δήλωσε, μεταξύ άλλων, σε συνέντευξη Τύπου του Συλλόγου Ατόμων Πληγέντων Δυστυχήματος Τεμπών (ΣΑΠΔΤ), την Παρασκευή 11 Απρίλη, η Μαρία Καρυστιανού. Έχει απόλυτο δίκιο.

Αυτό που γίνεται τις τελευταίες μέρες, και ανακοινώθηκε από τον ίδιο τον Μητσοτάκη στην τελευταία συνεδρίαση της ΚΟ της ΝΔ, είναι μία σαρωτική αλλά και πανικόβλητη και απέλπιδα κυβερνητική προσπάθεια, γεμάτη ψέματα και συκοφαντίες, με στόχο να κατηγορήσει για «μπάζωμα της αλήθειας» τους ίδιους τους συγγενείς των θυμάτων, τα εκατομμύρια που βγήκαν στους δρόμους στις 28 Φλεβάρη, τους επιστήμονες της Επιτροπής Διερεύνησης Ανεξάρτητων Πραγματογνωμόνων Οικογενειών (ΕΔΑΠΟ) ακόμα και αυτόν, τον διορισμένο από την κυβέρνηση, Εθνικό Οργανισμό Διερεύνησης Αεροπορικών και Σιδηροδρομικών Ατυχημάτων και Ασφάλειας Μεταφορών (ΕΟΔΑΣΑΑΜ) και το πρόσφατο πόρισμα του αποτελούσε, για την κυβέρνηση, «ιερό ευαγγέλιο» επειδή «δεν έβλεπε» κυβερνητικές ευθύνες για το «μπάζωμα του χώρου».

Η επίθεση στον ΕΟΔΑΣΑΑΜ ήταν σχεδιασμένη εξαιτίας της αναφοράς του στην ύπαρξη υδρογονανθράκων που προκάλεσαν την έκρηξη και την πυρόσφαιρα. Την «βρώμικη δουλειά» ανέλαβε μία αναξιόπιστη ιστοσελίδα, τα Ελληνικά Hoaxes, που δήθεν «ξεσκεπάζουν» διαδικτυακά ψεύδη (hoaxes) αλλά επανειλημμένως τα διαδίδουν, με τη μορφή μιας παραπλανητικής ερώτησης προς το Πανεπιστήμιο της Γάνδης για το πόρισμα του ΕΟΔΑΣΑΑΜ. Η πραγματικότητα είναι ότι το συγκεκριμένο Πανεπιστήμιο δεν εκλήθη ποτέ να γνωμοδοτήσει για την πυρόσφαιρα, αλλά για να επιβεβαιώσει την αξιοπιστία των μοντέλων προσομοίωσης της έρευνας του ΕΟΔΑΣΑΑΜ για την ανάλυση της πυρόσφαιρας, κάτι το οποίο είχε επισημανθεί με σαφήνεια και στο πόρισμα, που εμπειρείχε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες τόσο για την πυρόσφαιρα όσο και για την επιστημονική εγκυρότητα των τελικών συμπερασμάτων. Στη συνέχεια, «ανέλαβε δουλειά» ο παρακρατικός μηχανισμός κυβερνητικής προπαγάνδας (βλέπε «Ομάδα Αλήθειας») που η αποκάλυψη του «inside story» για την άμεση χρηματοδότηση του από την κυβέρνηση απλώς επιβεβαίωσε αυτό που όλοι γνωρίζαμε.

Συνέχεια στη σελ. 15

Δεν θα πληρώσουμε τα σπασμένα της κρίσης τους

Η σφαλιάρα που έφαγε ο Τραμπ την περασμένη βδομάδα ακούστηκε σε όλο τον πλανήτη. Ξεκίνησε με τη «Μέρα Απελευθέρωσης» των ΗΠΑ από τα «δεσμά» των ανταγωνιστών της (με την επιβολή δασμών) και κατέληξε σε αλληπάλληλες μέρες εξευτελισμού για την ηγεμονία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Η επίδειξη δύναμης εξελίχθηκε σε επίδειξη αδυναμίας. Μέσα σε λίγες ώρες από την επιβολή τους ο Τραμπ ανακοίνωσε ότι παγώνει τους πρόσθετους δασμούς για 90 μέρες προς την ΕΕ και τις υπόλοιπες μη εχθρικές προς τις ΗΠΑ χώρες. Δύο μέρες μετά εξαίρεσε απ' όλους γενικώς τους δασμούς τα προϊόντα για υπολογιστές, λάπτοπ, smartphones και άλλες συσκευές. Απομένει να δούμε ποιες θα είναι οι επόμενες αμερικάνικες εταιρίες μετά την Apple που θα ζητήσουν «εξαίρεση».

Μεσολάβησε μια τρελή κατρακύλα των τιμών των μετοχών -που συνεχίστηκε στα περισσότερα διεθνή χρηματιστήρια τις επόμενες μέρες- και κυρίως των αμερικάνικων ομολόγων που ανάγκασε το οικονομικό επιτελείο του και τον

Τραμπ να σαλπίσουν υποχώρηση.

Τώρα, διεθνείς αναλυτές υποστηρίζουν ότι η αβεβαιότητα μπορεί να αποβεί το ίδιο μοιραία για τις «αγορές» όσο και οι δασμοί. Οι βασικοί δασμοί 10% προς όλες τις χώρες παραμένουν. Απομένουν 90 μέρες για να δούμε τι θα γίνει με τους υπόλοιπους όπως βέβαια παραμένουν εκατέρωθεν μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας (145% και 125% αντίστοιχα) οι δασμοί στα άλλα προϊόντα.

Οι υπερασπιστές του «ελεύθερου εμπορίου» έσπευσαν να χρεώσουν την κρίση στον «προστατευτισμό» του Τραμπ. Λένε ψέματα. Η πρόσφατη κρίση δεν οφείλεται μόνο στον εμπορικό πόλεμο που έχει ήδη ξεκινήσει. Για να προκύψει χρειαζόταν και τους αναμαλιασμένους επενδυτές να ουρλιάζουν «πούλα-πούλα» στα χρηματιστήρια.

Ανταγωνισμός

Η αβεβαιότητα είναι σύμφυτη με την Γουόλ Στριτ. Είναι σύμφυτη με την αναρχία της αγοράς και τον ανταγωνισμό, δηλαδή με χαρακτηριστικά που σηματοδοτούν τον καπιταλισμό σαν σύστημα. Ο «προστατευτισμός» του Τραμπ δεν «τακτοποιεί», αλλά αντιθέτως απλώνει το χάος καθώς ο ανταγωνισμός οξύνεται- όχι πια ανάμεσα στις επιχειρήσεις αλλά στα μεγάλα ιμπεριαλιστικά κράτη.

Η παγκόσμια εργατική τάξη δεν έχει να ωφεληθεί ούτε από τους δασμούς ούτε από το ελεύθερο εμπόριο. Ούτε πρόκειται να κερδίσει τίποτε παίρνοντας το μέρος της μιας ή της άλλης πλευράς, των ΗΠΑ, της ΕΕ, της Κίνας σε αυτόν τον εμπορικό πόλεμο -αλλά και τους εξοπλισμούς και την απειλή πραγματικών πολέμων που τον συνοδεύουν.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη -όπως και η κυβέρνηση Καραμανλή στο όχι πλέον και τόσο μακρινό 2009- έσπευσε να διαβεβαιώσει ότι δεν συντρέχει κίνδυνος για την ελληνική οικονομία γιατί έχει μικρές εξαγωγές προς τις ΗΠΑ. Ο καθένας καταλαβαίνει ότι πρόκειται για ανέκδοτο.

Η γελοιότητα έφτασε στο σημείο ο Μητσοτάκης να υποστηρίζει ότι ο Τραμπ λίγο πολύ τα γύρισε με τους δασμούς επειδή «άκουσε την

ελληνική πρόταση». Αυτή διατυπώθηκε, προκλητικά από τον Μητσοτάκη, στο ακροδεξιό μέσο Breitbart που γιγάντωσε ο φασίστας υποστηρικτής του Τραμπ, ο Στιβ Μπάνον. Πήραμε έτσι και μια ιδέα για το τι είχε στο μυαλό του ο Τραμπ όταν έκανε τη δήλωση για τις χώρες που έσπευσαν «να του φιλήσουν τον κώλο» για μια διαπραγμάτευση.

Τα διατυπωμένα εδώ και καιρό ανταλλάγματα που ζητάνε οι ΗΠΑ δεν αφορούν βέβαια την «τιμή της φέτας», αλλά την επέκταση των βάσεων τους και των επενδύσεων τους στην Ανατολική Μεσόγειο και τους εξοπλισμούς τα οποία συζητάνε κατά καιρούς με την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Την περασμένη εβδομάδα, έφαγε και αυτή τις δικές της σφαλιάρες.

Η απόπειρά της, χρησιμοποιώντας την «Ομάδα Αλήθειας» -και όλες τις «ομάδες αλήθειας» της λίστας Πέτσα- να μπάζωσει το ίδιο το μπάζωμα των Τεμπών κατέληξε στα σκουπίδια μαζί με τον Παπαδημητρίου, τον «λαγό», πρώην πλέον, αναπληρωτή πρόεδρο του ΕΟΔΑΣΑΑΜ. Οι απαντήσεις δόθηκαν και από τους συγγενείς των θυμάτων των Τεμπών και στους δρόμους με την πανεργατική απεργία στις 9 Απρίλη που παρέλυσε τη χώρα. Το μπάζωμα δεν περνάει ούτε για το έγκλημα της Πύλου, ούτε για το πιο πρόσφατο στην Λέσβο, όπου παραμονές του Πάσχα 8 πρόσφυγες οδηγήθηκαν στον σταυρό της Ευρώπης-Φρούριο.

Απέναντι σε ένα σύστημα που ξερνάει φτώχεια, πόλεμο, ρατσισμό και αδικία, η εργατική τάξη δεν έχει άλλη διέξοδο από το να χτίσει τη δική της εναλλακτική. Στα συλλαλητήρια της φετινής Εργατικής Πρωτομαγιάς που προετοιμάζονται σε όλο τον πλανήτη η εργατική τάξη ετοιμάζεται να το θυμίσει αυτό στους πάντες -δίνοντας ταυτόχρονα συνέχεια στις μάχες που μαινόνται ενάντια στα αφεντικά και τις κυβερνήσεις.

Στο φεστιβάλ «Μαξισμός» που θα ακολουθήσει στις 22-25 Μάη στη Νομική θα δοθεί η δυνατότητα να συζητήσουμε για την εργατική εναλλακτική και να την οργανώσουμε. Δηλώστε από τώρα συμμετοχή!

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ Θεαματική άνοδος της Αριστεράς

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΕΝΓΕ

Ολοκληρώθηκαν την Κυριακή 13 Απρίλη οι εργασίες του 12ου συνεδρίου της ΟΕΝΓΕ. Στις πρώτες δύο θέσεις βρίσκονται η ΔΗΠΑΚ (ΚΚΕ) και το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, το οποίο εξέλεξε 6 μέλη στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ και 6 αντιπροσώπους για την ΑΔΕΔΥ. Όπως και στις εκλογές της ΕΙΝΑΠ, η Δεξιά συρρικνώθηκε περαιτέρω, βγαίνοντας τρίτη δύναμη λαμβάνοντας 39 ψήφους και παίρνοντας 4 έδρες. Μαζί συρρικνώθηκε και το ΜΕΤΩΠΟ (ΣΥΡΙΖΑ).

«Ήταν ένα Συνέδριο το οποίο ήρθε μετά τα φοβερά αποτελέσματα της ΕΙΝΑΠ, με την ήττα της Παγώνη, το δυνάμωμα της αριστεράς και συγκεκριμένα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Η ΔΗΚΝΙ έλαμψε διά της απουσίας της. Επομένως η συζήτηση καθορίστηκε από τις δυνάμεις της αριστεράς. Κέντρο ήταν το πώς έχει να προχωρήσει το υγειονομικό κίνημα μετά την ιστορική απεργία της 28ης Φλεβάρη» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγυή η **Λουίζα Γκίκα**, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ, από το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή και πλέον μέλος ΓΣ της ΟΕΝΓΕ που μίλησε και στο συνέδριο.

«Σε αυτή τη συγκυρία που η κυβέρνηση βρίσκεται σε κρίση, την ώρα που φτάνουμε στο να διεκδικούμε να τους ξηλώνουμε από τις ηγεσίες των σωματείων, κέντρο για εμάς ήταν το πώς αυτή η δυναμική μπορεί να μεταφραστεί σε ένα κίνημα που θα έχει συνέχεια και θα τα πάρει όλα πίσω, που δεν θα αφήσει να περάσουν νέες επιθέσεις. Σαν Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή βάλαμε πρόταση στο συνέδριο για 48ωρη απεργία μέσα στον Μάη. Η πρόταση απορρίφθηκε από την πλευρά της ΔΗΠΑΚ, η οποία είπε ότι θα συζητηθεί μέσα στον Μάιο στα επόμενα όργανα.

Οι εικόνες που ήρθαν από όλες τις περιοχές της Ελλάδας για τη διάλυση του ΕΣΥ ήταν τρομερές. Δείξαμε με-

γάλη επιμονή στο γεγονός ότι για να μην περάσουν οι νέες επιθέσεις χρειάζεται να ξαναστήσουμε το ΕΣΥ, να ξηλώσουμε τους ιδώτες από τα μέσα βάζοντας τον εργατικό έλεγχο στο κέντρο των διεκδικήσεων. Αυτό άνοιξε τη συζήτηση για το τι σημαίνει μεταβατικό πρόγραμμα και έφερε την αντιπαράθεση πάνω στο ζήτημα των κρατικοποιήσεων, ενώ η συζήτηση βάθυνε φτάνοντας ακόμα και στο ρόλο του κράτους.

Απεργιακά

Ο κόσμος που έφερε την αριστερά στις πρώτες θέσεις το κάνει γιατί θέλει να συγκρουστεί με την κυβέρνηση. Χρειάζεται μία αριστερά που θα βαδίζει μαζί απεργιακά, για να μπορέσει να ξηλώσει τη Δεξιά και στη συγκρότηση του προεδρείου ΕΙΝΑΠ που θα γίνει το επόμενο διάστημα αλλά και ανατρέποντας την κυβέρνηση και την πολιτική της συνολικά. Είναι μία ιστορική συγκυρία την οποία δεν μπορούμε να αφήσουμε να πάει χαμένη»

Στο Συνέδριο, από το Συντονιστικό Νοσοκομείων που στηρίζει το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, παρέμβαση επίσης έκαναν η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός στον Ευαγγελισμό και ξανά μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ, η **Θένια Ασλανίδη** γιατρός

στο Αττικό Νοσοκομείο, ο **Γιάννης Κούτρας** από το ΔΣ της ΕΝΙΘ, ο Νεκτάριος Χάινταρ, μέλος ΔΣ του Ενωτικού Συλλόγου Εργαζομένων ΨΝΑ Δαφνί, ο **Τάσος Γρίβας** γιατρός από τον Άγιο Σάββα, ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο ΓΝΑ Γεννηματάς και ο **Κώστας Καταραχιάς**, ακτινολόγος στο Έλενα. Τη δεύτερη μέρα του Συνεδρίου, έγινε παρέμβαση εκ μέρους της **ΚΕΕΡΦΑ** από τον **Δημήτρη Ζώτο**, δικηγόρου των επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου.

«Θέλω να μεταφέρω την ευγνωμοσύνη των επιζώντων για την περιθαλψη που είχαν από τους γιατρούς και το υγειονομικό προσωπικό, όταν γλύτωσαν από τον φριχτό θάνατο στο ναυάγιο στην Καλαμάτα στις 14 Ιουνίου. Το έγκλημα της Πύλου είναι ένα εμβληματικό ρατσιστικό έγκλημα. Από τα πιο βάρβαρα και πολύνεκρα στη Μεσόγειο και η κυβέρνηση προσπάθησε από την αρχή να ρίξει την ευθύνη σε 9 μετανάστες. Αποδείχτηκε, χάρη στην υποστήριξη του αντιρατσιστικού κινήματος και των συνδικάτων, όπως και το δικό σας συνδικάτο, ότι ήταν αθώοι. Ήταν μία μεγάλη νίκη για το αντιρατσιστικό κίνημα και τους μετανάστες και για όλο το εργατικό κίνημα. Έτσι άνοιξε η ανάκριση στο Ναυτοδι-

κείο» ανέφερε μεταξύ άλλων τονίζοντας ότι οι γιατροί είναι σύμμαχοι στον αγώνα για να πάνε στη φυλακή οι δολοφονοί της Πύλου. Η παρέμβαση καταχειροκροτήθηκε και το Συνέδριο αποφάσισε ομόφωνα να στηρίξει το συλλαλητήριο για τα δύο χρόνια από το ναυάγιο της Πύλου στις 21 Ιούνη καθώς και τα αιτήματα για να γίνει η δίκη στο ναυτοδικείο και να καταδικαστεί το Λιμενικό.

Αποτελέσματα:

Στην ψηφοφορία για την ανάδειξη νέου ΓΣ ψήφισαν 234. Έγκυρα 234.

ΔΗΠΑΚ έλαβε 105 ψήφους και 12 έδρες από 10. Εξέλεξε 11 αντιπροσώπους για την ΑΔΕΔΥ.

ΕΚΑ έλαβε 50 ψήφους και 6 έδρες από 6. Εξέλεξε 6 αντιπροσώπους για την ΑΔΕΔΥ.

ΔΗΚΝΙ έλαβε 39 ψήφους και 4 έδρες από 5. Εξέλεξε 5 αντιπροσώπους για την ΑΔΕΔΥ.

ΠΑΣΚΕ-ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ έλαβε 24 ψήφους και 3 έδρες από 2. Εξέλεξε 3 αντιπροσώπους για την ΑΔΕΔΥ.

ΜΕΤΩΠΟ έλαβε 16 ψήφους και 2 έδρες από 4. Εξέλεξε 1 αντιπρόσωπο για την ΑΔΕΔΥ.

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

Έγιναν στο νοσοκομείο οι εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων του Αγίου Σάββα στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ.

Μέσα σε μια συνθήκη δύσκολη για το νοσοκομείο μας, με μεγάλη αναταραχή αφού λίγες μέρες πριν είχαν κλείσει οριστικά και για τους επόμενους μήνες τα χειρουργεία και μεγάλος όγκος αυτών γίνονται πλέον στο παράρτημα ενώ η διαδικασία της μετακόμισης είναι σε εξέλιξη. Αυτές οι αντιξοότητες δεν εμπόδισαν τους συναδέλφους να συμμετέχουν μαζικά και για άλλη μια φορά να μας αναδείξουν νικητές!

Η Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία Εργαζομένων είχαμε ένα ψηφοδέλτιο με συναδέλφους από κάθε τμήμα και κατηγορία εργαζομένων του νοσοκομείου μας. Καταφέραμε να αντιπροσωπευθούν όλοι οι συνάδελφοι που αγωνιούν και αγωνίζονται: για να σωθεί το νοσοκομείο μας, για την Δημόσια και Δωρεάν Υγεία για όλους, για αυξήσεις στους μισθούς, για τα ΒΑΕ και το Ανθυγιεινό, για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, για ασφάλεια και αξιοπρέπεια στην εργασία. Αυτά διεκδικούμε σαν Σωματείο και αυτά θα υπερασπιστούμε και στο συνέδριο της Ομοσπονδίας.

Απέναντι σε όσους όψιμα γύριζαν στους διαδρόμους και έταζαν ρουσφέτια και άλλους που πέταγαν ανέξοδα λάσπη για χαμένες ψήφους και συσχετισμούς που δεν υπάρχουν έξω από τον Άγιο Σάββα, η εργαζόμενη βάση του νοσοκομείου δεν υπέκυψε και δεν το έβαλε κάτω. Άλλωστε όλα τα τελευταία πολλά χρόνια όλοι εμείς μαζί έχουμε δώσει αγώνες για να υπερασπιστούμε όλους τους εργαζόμενους, χωρίς διακρίσεις, απέναντι σε Διοικήσεις και Υπουργείο Υγείας που επιτέθηκαν ωμά στον Άγιο Σάββα, με εκδικητικές μετακινήσεις, τις απολύσεις των 50 ΣΟΧ της καθαριότητας, στοχοποιήσεις και απειλές, αλλά και την διάλυση, την απαξίωση και την επίθεση με τα πάνω από 320 οργανικά κενά.

Όλοι μαζί, όπως αγωνιζόμαστε καθημερινά έτσι και στην κάλπη δώσαμε ηχηρή απάντηση, όπως και στις 28 Φλεβάρη με την μαζικότερη συμμετοχή όλων των εποχών σε απεργία, πως και θέλουμε και μπορούμε να πάμε κόντρα σε όλους και να τους ανατρέψουμε και την κυβέρνηση και τις πολιτικές τους που δολοφονούν. Για μια καλύτερη ζωή, εργασία και Δημόσια Υγεία.

Πατρικίου Κατερίνα,

πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων "Ο Άγιος Σάββας"

Αποτελέσματα:

ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

182 ψήφοι, 4 αντιπρόσωποι

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ

112 ψήφοι, 3 αντιπρόσωποι

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

37 ψήφοι, 0 αντιπρόσωποι

ΑΤΤΙΚΟ

Εκλογές πραγματοποιήθηκαν για την ανάδειξη αντιπροσώπων στο Συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ στο Αττικό Νοσοκομείο στις 7 και 8 Απρίλη. Η Αγωνιστική Κίνηση Εργαζομένων Αττικού "Γαλέρα", την οποία στηρίζει το Συντονιστικό Νοσοκομείων εξέλεξε 4 αντιπροσώπους για το Συνέδριο ενώ παράλληλα η ΔΑΚΕ συντρίφτηκε παίρνοντας 22 ψήφους, και μη καταφέροντας να εκλέξει κανέναν αντιπρόσωπο.

Αποτελέσματα:

Αγωνιστική Συσπείρωση Υγειονομικών (ΠΑΜΕ):

263 ψήφοι, 6 αντιπρόσωποι

Ανεξάρτητη Ενωτική Κίνηση (υποστηρίζεται από ΠΑΣΚΕ)

280 ψήφοι, 6 αντιπρόσωποι

ΓΑΛΕΡΑ 198 ψήφοι, 4 αντιπρόσωποι

ΔΑΚΕ 22 ψήφοι

Πνοή (ΣΥΡΙΖΑ) 10 ψήφοι

ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ

Σε συγκέντρωση στο προαύλιο προχώρησαν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου "Παμμακάριστος" την Τρίτη 8/4 διεκδικώντας να μπει τέλος στην υπερφημέρευση και τη συνολική υποβάθμιση του νοσοκομείου. Την Μεγάλη Τετάρτη 16/4 στη 1μμ θα πραγματοποιηθεί νέα συγκέντρωση στο προαύλιο.

Ο Πάρης Ιωάννου, ειδικευόμενος χειρουργικής στο νοσοκομείο δίνει την εικόνα της συγκέντρωσης: "Μαζευτήκαμε ασθενείς, νοσηλευτές, τραυματιοφορείς, γιατροί και τραπεζοκόμοι μαζί με κόσμο από τη γειτονιά και αντιπροσώπους από το Δημοτικό Συμβούλιο. Ήταν καλή η συμμετοχή και το κλίμα.

Έχουμε καταφέρει να μειώσουμε μία εφημερία αλλά επιμένουμε για να φύγουν όλες οι

εφημερίες και να μείνει μία τη μέρα, οπου κι αυτή είναι δύσκολη με τον τρόπο που λειτουργεί το νοσοκομείο, με τις ανακαινίσεις που δυσχεραίνουν την εργασία μας.

Επίσης τα εργαστήρια λειτουργούν με το 40% του προσωπικού το οποίο είναι απαραίτητο για να λειτουργήσουν. Είναι πολύ σημαντικό ότι πολλοί συνάδελφοι χάνουν τη δουλειά τους με το πρόγραμμα άνω των 55 και δεν μπορούν να βρουν δουλειά. Το νοσοκομείο είναι υπολειπόμενο και δύσκολα μπορεί να παράξει αυτό που είναι απαραίτητο με τον όγκο δουλειάς που έχει. Γι' αυτό και εμείς θα συνεχίσουμε και θέλουμε όλος ο κόσμος να ενημερωθεί για τα όσα συμβαίνουν στο νοσοκομείο».

ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ

Διπλές εκλογές πραγματοποιήθηκαν το διήμερο 10 και 11 Απρίλη στον Δήμο Κερατσινίου- Δραπετσώνας για την ανάδειξη ΔΣ του Σωματίου Εργαζομένων καθώς και για την εκλογή αντιπροσώπων στην ΠΟΕ-ΟΤΑ. Στις εκλογές συμμετείχε η νεοσύστατη Αγωνιστική Κίνηση Εργαζομένων.

Την εικόνα των αποτελεσμάτων δίνει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Μήτσος Αργυροκαστρίτης, υποψήφιος με την Αγωνιστική Κίνηση, και εκλεγμένος πλέον αντιπρόσωπος στο συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ: «Για πρώτη φορά στις εκλογές του Συλλόγου συμμετείχε ψηφοδέλτιο με αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα, η Αγωνιστική Κίνηση Εργαζομένων. Η Κίνηση συγκροτήθηκε πρόσφατα και έκανε την εμφάνιση προπαγανδίζοντας τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις, καθώς και τη μεγάλη απεργία στις 28 Φλεβάρη και την απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Γυρνάγαμε μέσα στους χώρους δουλειάς και καλούσαμε τον κόσμο να συμμετέχει στην απεργία και τις συγκεντρώσεις.

Με αυτό το σκεπτικό κατεβήκαμε στις εκλογές για να συσπειρώσουμε ένα κόσμο αγωνιστών μέσα στο Σωματείο, ο οποίος απαιτεί από το ίδιο να οργανώνει καλύτερα τους αγώνες, να έχει καλύτερη ενημέρωση προς τα μέλη του και να αναβαθμιστεί η λειτουργία του προς όφελος όλων των εργαζομένων. Κάναμε αρκετά σοβαρή δουλειά, συσπειρώσαμε στο ψηφοδέλτιο κόσμο που εργάζεται σε διάφορους χώρους.

Κατεβήκαμε, δώσαμε τη μάχη των εκλογών και στο τέλος επιβραβευτήκαμε. Βγάλαμε έναν αντιπρόσωπο για το συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ που θα γίνει από 5 έως 8 Μαΐου στην Ρόδο. Στη μάχη που έγινε για το Διοικητικό Συμβούλιο του σωματίου για 10 ψήφους δεν μπορέσαμε να πάρουμε την έδρα για να έχουμε εκπροσώπηση στο ΔΣ για την επόμενη τριετία. Ωστόσο, χαρούμενους άφησε όλα τα μέλη του ψηφοδελτίου και τον περίγυρο που μας στήριξε το προηγούμενο διάστημα. Σαν πρώτο βήμα θεωρήθηκε πολύ θετικό και σκέψη όλων από την πρώτη μέρα είναι ότι συνεχίζουμε, ότι θα πάμε καλύτερα το επόμενο διάστημα, οργανώνοντας τους αγώνες μέσα στον Δήμο».

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Για την ανάδειξη ΔΣ
Ενωτική Κίνηση 355- 7 έδρες
ΔΑΣ 153- 3 έδρες
ΑΝΑΣΑ 146- 3 έδρες
Αγωνιστική Κίνηση Εργαζομένων 45

Για αντιπροσώπους στην ΠΟΕ-ΟΤΑ
Ενωτική Κίνηση 230- 3 αντιπρόσωποι
ΔΑΣ 138- 2 αντιπρόσωποι
ΑΝΑΣΑ 158- 2 αντιπρόσωποι
Αγωνιστική Κίνηση Εργαζομένων 33- 1 αντιπρόσωπος

ΠΓΝΠ ΡΙΟ

Επιτυχία για το Νυστέρι

Εκλογές πραγματοποιήθηκαν και στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών στο Ρίο το τριήμερο 9 με 11 Απρίλη. Η Αγωνιστική Πρωτοβουλία Εργαζομένων "Νυστέρι" που συμμετέχει στο πανελλαδικό δίκτυο του Συντονιστικού Νοσοκομείων σημείωσε σημαντική επιτυχία στις εκλογές. Όπως δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Δημήτρης Μπελιάς, τραυματιοφορέας στο νοσοκομείο από την Αγωνιστική Πρωτοβουλία "Νυστέρι":

«Για πρώτη φορά εκλέξαμε σε όλα τα όργανα αντιπροσώπους. Στο ΔΣ πήραμε 2 έδρες, στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ εξελέγησαν 2 αντιπρόσωποι και ένας στο Νομαρχιακό τμήμα της ΑΔΕΔΥ. Στις εκλογές είχαμε μεγάλη προσέλευση και αύξηση της συμμετοχής.

Η δικιά μας επιτυχία οφείλεται στο ότι αναγνωρίστηκε η αγωνιστική μας παρουσία στο νοσοκομείο παρ'ότι δεν ήμασταν

στο ΔΣ. Η συμμετοχή μας σε όλες τις κινητοποιήσεις και η προσπάθεια να είμαστε μαζί με τους συναδέλφους σε όλα τα προβλήματα αναγνωρίστηκε σε συνδυασμό με το ότι είχαμε λόγο και δράση που συνδέει το τι συμβαίνει μέσα στο νοσοκομείο με το τι συμβαίνει έξω στην κοινωνία με όλες τις πολιτικές μάχες που δίνονται και σε άλλους κλάδους. Αυτό γινόταν σε ένα δύσκολο περιβάλλον, με την ΔΑΚΕ και τη ΠΑΣΚΕ που έχουν την πλειοψηφία του Σωματίου και κατεβαίνουν μαζί, να απαξιώνουν το σωματείο και να λειτουργούν ρουσφετολογικά με απειλές και με υποσχέσεις.

Μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον αναγνωρίστηκε η προηγούμενη δράση μας και επικροτήθηκε και δείχνει και την αγωνιστική διάθεση των συναδέλφων καθώς και το ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν με τον τρόπο που προτείνουμε εμείς, με τους αγώνες μας από τα κάτω ενάντια και στη διοίκηση εδώ αλλά και στην ίδια την κυβέρνηση».

MME

24ωρη πανελλαδική απεργία πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι/ες στα MME την Τρίτη 8/4, ύστερα από απόφαση των Ενώσεων του κλάδου. Ήταν η τρίτη απεργία των MME τον τελευταίο 1,5 μήνα με κεντρικό αίτημα την υπογραφή ΣΣΕ με πραγματικές αυξήσεις, αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, ενημέρωση στην υπηρεσία της κοινωνίας κι όχι ελεγχόμενη από κυβέρνηση και μιντιάρχες.

Η απεργιακή συγκέντρωση έλαβε χώρα στο Υπουργείο Εργασίας, ύστερα από κάλεσμα της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στα MME, του ΠΑΜΕ MME και της Ένωσης Φωτορεπόρτερ Ελλάδας.

Στη συνέχεια ακολούθησε πορεία έξω από τα γραφεία της Ένωσης Εκδοτών με συνθήματα όπως "Εκδότες καναλάρχεις ακούστε το καλά, τη σύμβαση θα πάρουμε απεργιακά", "Τέμπη - Πύλος - Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη", "Συλλογικές συμβάσεις, αυξήσεις στους μισθούς, όχι δαπάνες για τους εξοπλισμούς" και "Σκοτώνουν συναδέλφους, σκοτώνουνε παιδιά, με την Παλαιστίνη ως τη λευτεριά".

Η ΕΣΗΕΑ σε ανακοίνωση της κατήγγειλε την απεργοσπασία ιστοσελίδων με τη σποραδική και ανυπόγραφη ροή ειδήσεων δηλώνοντας πως για τις δημοσιογραφικές διευθύνσεις των ενημερωτικών ιστοσελίδων θα πραγματοποιηθούν τα προβλεπόμενα του καταστατικού της Ενώσεως. Σε «συνέχιση του αγώνα για ΣΣΕ με πραγματικές αυξήσεις -και όχι ψίχουλα- και συλλογικά δικαιώματα» καλεί η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή.

ΑΥΓΗ - "Στο Κόκκινο"

Στάσεις εργασίας στην εφημερίδα και την ιστοσελίδα της Αυγής πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι από την Πέμπτη (10/4) μέχρι την Κυριακή (13/4).

Παράλληλα, σε 24ωρη απεργία την Πέμπτη, στην πραγματοποίηση απεργιακής εκπομπής καθώς και καθημερινές στάσεις εργασίας από τις 11 μέχρι τις 15 Απρίλη προχώρησαν οι Εργαζόμενοι/ες στο Κόκκινο.

Οι εργαζόμενοι και εργαζόμενες ζήτησαν την καταβολή των δεδουλευμένων τους των μηνών Φεβρουαρίου και Μαρτίου, την καταβολή δώρου Πάσχα, την παρουσίαση δεσμευτικού πλάνου κανονικοποίησης της μισθοδοσίας, την ενίσχυση του τμήματος σύνταξης των ειδήσεων καθώς και την επιστροφή των απολυμένων συναδέλφων/ισών τους.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ

Σε στάση εργασίας με μεγάλη συμμετοχή από τις 12.30 μέχρι τέλος του ωραρίου και σε συγκέντρωση στο Υπουργείο Οικονομικών προχώρησε την Τρίτη 8/4 ο Σύλλογος Εργαζομένων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς διεκδικώντας αυξήσεις, προσλήψεις, βελτίωση εργασιακών συνθηκών και ουσιαστική προστασία του ελεγκτικού ρόλου της Υπηρεσίας.

Η στάση εργασίας πραγματοποιήθηκε εν όψει της ψήφισης του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών "Ενίσχυση της Κεφαλαιαγοράς και άλλες διατάξεις", στο οποίο δε συμπεριλαμβάνονταν τα, εδώ και καιρό, διακηρυγμένα αιτήματα του Συλλόγου, αναφορικά με την υποστελέχωση και την έλλειψη ειδικότητας.

Παρά την ψήφιση του νομοσχεδίου οι εργαζόμενοι της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν κλιμακώνοντας τις κινητοποιήσεις τους. Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Τιάνα Ανδρέου**, αναπληρωματικό μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομένων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς:

«Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε την επόμενη μέρα, ωστόσο η συμμετοχή στη στάση εργασίας ήταν πολύ μεγάλη ενώ καταφέραμε χωρίς να υπάρχει κάποιο κανονισμένο ραντεβού να δεχτούν αντιπροσωπεία από το ΔΣ του Συλλόγου. Παρόλο που μας είχαν ξεκαθαρίσει ότι δεν υπάρχει περίπτωση να συμπεριληφθούμε σε κάποια διάταξη του νομοσχεδίου εμείς προκηρύξαμε τη στάση εργασίας και δεσμευτήκαμε ότι θα συμπεριληφθούμε σε κάποια ρύθμιση σε επόμενο νομοσχέδιο. Από την πλευρά μας θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε στο επόμενο νομοσχέδιο να υπάρχει ρύθμιση για εμάς, οργανώνοντας κινητοποιήσεις το επόμενο διάστημα».

Εκλογές για ΔΣ σωματίου εργαζομένων ΠΓΝΠ 2025

• ΨΗΦΙΣΑΝ :1359
ΑΚΥΡΑ:23
ΛΕΥΚΑ:22
• ΕΓΚΥΡΑ: 1314

Παράταξη -	ΨΗΦΟΙ -	ΕΔΡΕΣ
1 ΑΡΩΓΗ	696 (482)	7 (6)
2 Α.Σ.Υ. (ΠΑΜΕ)	215 (116)	2 (2)
3 ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ	207 (146)	2 (2)
4 Α.Ε.Κ. ()	76 (83)	1 (1)
5 ΝΥΣΤΕΡΙ	49 (11)	1 (0)
6 ΥΓΕΙΑ (Υπ Αν/λή)	41 (60)	0 (1)
7 ΠΡΩΤΟΒ. ΥΓΕΙΟΝ.	30 (14)	

*Το 2022 για το Δ.Σ. είχαν κατέβει και το ΑΡΜΑ (ΣΥΡΙΖΑ) με 87 ψήφους και 1 Έδρα + ένα ανεξάρτητο σχήμα με 37 ψήφους και χωρίς Έδρα

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ για αντιπροσώπους ΠΟΕΔΗΝ

Ψήφισαν 1340
Άκυρα: 29
Λευκά: 34
Έγκυρα: 1277
ΨΗΦΟΙ
ΑΡΩΓΗ: 645 ψήφοι 14 αντιπρόσωποι
Α.Σ.Υ. : 208 ψήφοι 5 αντιπρόσωποι
ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ: 194 ψήφοι 4 αντιπρόσωποι
Ανεξάρτητη Ενωτική Κίνηση: 96 ψήφοι 2 αντιπρόσωποι
ΝΥΣΤ'ΕΡΙ: 70 ψήφοι 2 αντιπρόσωποι
ΥΓΕΙΑ: 36
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ: 28

Απεργιακό

ΑΘΗΝΑ
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Φωτό: Έφη Γεωργακοπούλου

ΧΑΝΙΑ
Φωτό: Άννα Μαματσή

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Φωτό: Αθηνά Σιαφάκα

Σε όλη τη χώρα

Δεκάδες χιλιάδες απεργοί διαδήλωσαν στην Πανεργατική Απεργία της 9ης Απρίλη στο κέντρο της Αθήνας. Η επιτυχία της απεργίας δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Η εικόνα με τις ακυρωμένες πτήσεις από τον πίνακα αναχωρήσεων/αφίξεων στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος την επιβεβαιώνει, όπως και αυτή με τους απεργούς του πολυκαταστήματος Νοτός στην Ομόνοια, που έμειναν να κάνουν απεργιακή φρουρά ακόμα και μετά το τέλος των διαδηλώσεων. Αντίστοιχα τα καράβια παρέμειναν δεμένα και τα λιμάνια δε δούλεψαν, δημόσιες υπηρεσίες και σχολεία έμειναν κλειστά και οι τακτικές λειτουργίες σε πολλά νοσοκομεία σταμάτησαν.

Οι διαδηλωτές, παρά τις τουλάχιστον τέσσερις ξεχωριστές συγκεντρώσεις -που δεν βοήθησαν να σχηματιστεί μια αντίστοιχη της 28ης Φλεβάρη εικόνα- απλώνονταν από την Ομόνοια, την Κλαυθμώνος, τα Προπύλαια, την πλ. Κολοκοτρώνη, μέχρι το Σύνταγμα.

Ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** και το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων** συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση των συνδικάτων στην Πλατεία Κλαυθμώνος δίνοντας τον τόνο με τα πανό και τα συνθήματα για «Μαζικές προσλήψεις - Αυξήσεις στους μισθούς - Όχι δαπάνες για εξοπλισμούς». Χιλιάδες φώναξαν ότι σε «Τέμπη, Πύλο και Παλαιστίνη δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» στέλνοντας το μήνυμα ότι η εργατική τάξη συνεχίζει τον αγώνα για την ανατροπή αυτής της δολοφονικής κυβέρνησης και της πολιτικής της.

Πίσω από το πανό του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης βάδισαν μια σειρά σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, όπως αυτά των νοσοκομείων του **Αγίου Σάββα**, του **ΓΝΑ Γεννηματάς**, του **Έλενα Βενιζέλου** και εργαζόμενοι/ες του **Αιγινήτειου**, τα σωματεία εργαζομένων της **ΓΓΔΕ**, της **ΔΕΣΦΑ**, της **Ιντρακόμ Τέλεκομ**, της **Τσαμούρης Α.Ε.** Μαζί διαδήλωσαν πολλές κινησεις και πρωτοβουλίες από χώρους δουλειάς όπως του **Υπ. Πολιτισμού**, των εργαζομένων στις **Τεχνολογίες** και την **Πληροφορικής**, οι εκπαιδευτικοί του **Δικτύου «Η Τάξη μας»** και το σχήμα της **ΕΝΕΔΡΑ** από τον ΣΕΠΕ Θουκιδίδης, η **Ανατρεπτική Συμπέριψη Ηθοποιών**. Ακολουθούσαν η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη** μαζί με τη συλλογικότητα **«Μητέρες ενάντια στη Γενοκτονία»**, η **ΚΕΕΡΦΑ** με επιζήσαντες του ναυαγίου της Πύλου και το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα**.

«Μετά την επιτυχία της πανεργατικής απεργίας στις 9 Απρίλη, συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε για να τους ανατρέψουμε» σημειώνει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης σε ανακοίνωσή του μετά το τέλος των απεργιακών διαδηλώσεων. «Η μάχη για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και την δολοφονική της πολιτική έκανε ακόμη ένα βήμα με την επιτυχία της πανεργατικής απεργίας στις 9 Απρίλη και μπροστά μας είναι η συνέχεια και η κλιμάκωση.

Την Τρίτη 15 Απρίλη διαδηλώνουμε όλες και όλοι στις 7μμ στην πλατεία Κοραή στον Πειραιά, με τα συνδικάτα μας μπροστά για να μην αφήσουμε να συγκαλυφτεί το έγκλημα της Πύλου. Ξεκινάμε από τώρα την οργάνωση της Εργατικής Πρωτομαγιάς για να γίνει τεράστιος απεργιακός σταθμός για όλους τους εργατικούς χώρους. Συγκροτούμε επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο δουλειάς, χτίζουμε την συλλογικότητα και την δύναμη μας παντού. Καλούμε όλες και όλους να συμμετέχουν στις 22-25 Μάη, στο τετραήμερο συζητήσεων **ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2025**, για να συζητήσουμε συλλογικά την προοπτική της εργατικής τάξης, τον έλεγχο των εργατών/τριών σε κάθε χώρο δουλειάς και σε όλη την κοινωνία» καταλήγει.

Στη Θεσσαλονίκη «πλήθος σωματείων, φοιτητικών συλλόγων και οργανώσεων της Αριστεράς συμμετείχαν στη συγκέντρωση που καλούσε το ΕΚΘ και η ΕΔΟΘ στο Εργατικό Κέντρο. Ακολούθησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης που κατέληξε στο ΥΜΑΘ. Ήταν η απεργία που συνέδεσε την οργή για το έγκλημα στα Τέμπη και τη συγκάλυψή του, με τα εργατικά αιτήματα για αυξήσεις στους μισθούς και όχι στους εξοπλισμούς, για συλλογικές συμβάσεις εργασίας και μαζικές προσλήψεις εδώ και τώρα! Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης συμμετείχε στην απεργιακή συγκέντρωση δίνοντας αντικυβερνητικό τόνο με συνθήματα για τα Τέμπη, την Πύλο, την Παλαιστίνη» σημειώνει μεταξύ άλλων η ανταπόκριση των συντρόφων/ισσών.

Στην απεργιακή συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου στην **Πάτρα** μια σειρά σωματεία έδωσαν το παρόν. «Συμμετείχαν οι οικοδόμοι, τα συνδικάτα τροφίμων και ποτών, μετάλλου, φαρμάκου, η ΕΛΜΕ κι ο σύλλογος δασκάλων, φοιτητικοί σύλλογοι και πολλές οργανώσεις της Αριστεράς, ανάμεσά τους και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα. Στα συνθήματα δίπλα στα αιτήματα ενάντια στους εξοπλισμούς, για αυξήσεις και προσλήψεις, το «κάτω η Νέα Δημοκρατία» και η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη ακούγονταν ξανά και ξανά» μεταφέρει το ΣΕΚ Πάτρας και συνεχίζει: «Το πανό μας "Αυξήσεις, δουλειές, όχι βόμβες - Κρατικοποιήστε τους κερδοσκόπους - Κάτω η Νέα Δημοκρατία" έκανε αυτές τις συνδέσεις, για κλιμάκωση του αγώνα, ενάντια στους εξοπλισμούς, για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, για την κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση των τρένων, των τραπεζών, των εταιρειών ενέργειας, της βιομηχανίας τροφίμων και κάθε κερδοσκόπου κάτω από εργατικό έλεγχο, δεμένο με ένα απεργιακό κίνημα που διεκδικεί και την ανατροπή της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας».

Στα **Γιάννενα** «η πανεργατική απεργία είχε πάρα πολύ κόσμο» μεταφέρει ο Ορέστης Παπαθανάσης. «Υπήρχαν πανό γιατρών της ΕΙΝΗ, δασκάλων, καθηγητών, εργαζομένων από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα και φοιτητές από πολλές σχολές. Συμμετείχαν με οργανωμένη παρουσία το σύνολο ίσως των κομμάτων κι οργανώσεων της Αριστεράς και του αναρχικού χώρου. Ακούστηκαν συνθήματα, όπως "δικά τους τα κέρδη, δικό μας οι νεκροί". Τα αιτήματα για αυξήσεις στους μισθούς κι ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις συνδέθηκαν με τον αγώνα να παλεύουν στην Παλαιστίνη. Διότι την ίδια στιγμή που ο Μητσοτάκης διαλύει ό,τι δημόσιο υπάρχει, επιτίθεται στα συνδικαλιστικά και εργασιακά μας δικαιώματα και η ακρίβεια καλπάζει, τα δίνουν όλα για να δολοφονούν κόσμο στη Γάζα στηρίζοντας το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ. Ο κόσμος έδειξε πως θέλει να αγωνιστεί, να συνεχιστούν οι μάχες ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις σε Υγεία, Παιδεία και την ακρίβεια. Όσο η κυβέρνηση προσπαθεί προκλητικά να συγκαλύψει το έγκλημα στα Τέμπη, οι εργαζόμενοι και η νεολαία θέλουν να συνεχίσουν να παλεύουν για να τελειώσουμε με την κυβέρνηση των δολοφόνων και το σύστημα που υπηρετεί. Για να αναπνεύσουμε το οξυγόνο της απελευθέρωσης».

Στα **Χανιά** εκατοντάδες συγκεντρώθηκαν και διαδήλωσαν παρά την έντονη βροχή. Όπως μεταφέρει στην Εργατική Αλληλεγγύη η Άννα Μαματσή, στην απεργιακή διαδήλωση «συμμετείχαν σωματεία του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα όπως ο ΣΕΠΕ, η ΕΛΜΕ, το Συνδικάτο Οικοδόμων, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, το Εργατικό Κέντρο Χανίων κ.α. Έντονη ήταν η παρουσία της νεολαίας και των φοιτητών, κομμάτων και συλλογικοτήτων της Αριστεράς και τους αντιεξουσιαστικού χώρου, καθώς και πρωτοβουλίες ενάντια στις ανεμογεννήτριες κλπ».

Στέλιος Μιχαηλίδης

βήμα κλιμάκωσης

9/4, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Ο λόγος στους απεργούς

Είμαστε συμβασιούχοι με τον ΟΑΕΔ και παρότι προσφέρουμε ίδιο έργο και περισσότερο μη σου πω, με τους συναδέλφους, παίρνουμε πιο κάτω από τον κατώτατο μισθό. Σήμερα είναι μια σημαντική απεργία, συνέχεια της μεγάλης απεργίας στις 28 Φλεβάρη. Πιστεύω ότι πρέπει ο κόσμος να κλείσει τα πάντα για να ξεφορτωθεί την κυβέρνηση. Πρέπει να γίνει κάτι άμεσα. Όλοι πρέπει να βοηθήσουμε για να επαναστατήσει ο κόσμος.

Βάσω, συμβασιούχος στον Δήμο Αθηναίων

Οργανώσαμε τη συμμετοχή του Φοιτητικού μας Συλλόγου στην απεργία, με στόχο τη σύνδεση με τους εργάτες, καθώς έχουμε στην ουσία τα ίδια αιτήματα. Να πέσει μια κυβέρνηση δολοφονική που αφήνει τις σχολές μας να καταρρέουν και τους καθηγητές μας απροσπάτευτους χωρίς να είναι μόνιμοι οι περισσότεροι. Είναι μια κυβέρνηση που δίνει χρήματα στον πόλεμο και όχι σε αυτά που χρειαζόμαστε εμείς οι φοιτητές και οι εργάτες, δηλαδή στις σπουδές μας, στα νοσοκομεία μας, στα δημόσια αγαθά συνολικά. Αυτό το σαββατοκύριακο που έχουμε το συντονιστικό των ΕΑΑΚ θα βάλουμε από την πλευρά μας το να κλιμακώσουμε τον αγώνα μας με καταλήψεις. Τα ΕΑΑΚ ήταν που το προηγούμενο διάστημα έβαζαν μπροστά αυτήν την κατεύθυνση και αυτή θέλουμε να βγει και από το συντονιστικό.

Μάρω Σταμούλη, φοιτήτρια Φιλοσοφικής

Το ζήτημα των αυξήσεων στους μισθούς είναι πολύ σημαντικό και είναι ένας βασικός λόγος που έχουμε κατέβει στην απεργία. Είναι πολύ χαμηλοί, μιλάμε για μισθούς πείνας, δεν μπορείς να ζήσεις. Εμείς αντιμετωπίζουμε κι ένα άλλο ζήτημα που έχει να κάνει με την αντικατάσταση εργαζομένων από ηλεκτρονικές υπηρεσίες. Πρέπει να συνεχίσουμε δυναμικά τον αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση που τα έχει ισοπεδώσει όλα.

Αυτή η κυβέρνηση πρέπει να φύγει από τη μέση και συνολικότερα οι κυβερνήσεις που βάζουν στο στόχαστρο τους εργαζόμενους και τις ανάγκες τους. Εμείς είμαστε οι πολλοί. Έχουμε τη δύναμη και θα τους το αποδεικνύουμε κάθε φορά στο δρόμο.

Στάθης Λαζάρου, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Αττικής Οδού

Διεκδικούμε συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις στους μισθούς. Είναι μια πολιτική που η κυβέρνηση με τίποτα δεν θέλει να υιοθετήσει. Και από εκεί και πέρα μπαίνουν όλα τα αιτήματα. Το γεγονός ότι τον κόσμο τον πιέζουν οικονομικά, την ίδια στιγμή που σπαταλούν δισεκατομμύρια για νέα προγράμματα εξοπλισμών. Απαιτούμε να αποδοθεί δικαιοσύνη για τα Τέμπη.

Να υπάρχουν ασφαλείς συγκοινωνίες κι αυτό περνάει μέσα από την κρατικοποίησή τους. Η σημερινή απεργία εντάσσεται σε ένα μπαράζ κινητοποιήσεων του τελευταίου

Έχουμε κατέβει μαζικά σήμερα στην απεργία γιατί τα προβλήματα είναι μεγάλα. Στο χώρο μας μια σειρά ζητήματα προκαλούνται από την αγορά της Εθνικής από την Πειραιώς. Συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε ώστε όλοι οι συνάδελφοι/ισσες να αποτελούν υπαλλήλους της εταιρίας. Στη συλλογική σύμβαση που έχουμε από το 2012 μέχρι σήμερα η αγοραστική δύναμη του μισθού μας είναι 20% μικρότερη. Καταλαβαίνεις το οικονομικό πρόβλημα. Αυξήσεις του 1.5-2% δεν αλλάζουν την κατάσταση. Χρειάζονται μεγαλύτερες αυξήσεις. Οι

Είμαστε με συμβάσεις από το 2018. Προσφέρουμε έργο στην καθαριότητα και βλέπεις ότι η κυβέρνηση πάει τα διαλύσει όλα. Κάνουν διαχωρισμό των εργαζομένων σε κατηγορίες. Άλλοι με οχτάμηνη σύμβαση, άλλοι με δικαστικές αποφάσεις, άλλοι μόνιμοι, αορίστου κλπ. Και προφανώς δεν έχουμε όλοι τα ίδια δικαιώματα. Προσπαθούν έτσι να μας έχουν διασπασμένους. Χρειάζεται να βρεθεί μια λύση που να εξασφαλίζει μόνιμη εργασία για όλους και αυξήσεις στους μισθούς.

Μάκης, συμβασιούχος στην καθαριότητα του Δήμου Αθηναίων

ου διαστήματος. Πρέπει να υπάρξει κλιμάκωση και συνέχεια με διάφορους τρόπους. Η 28η Φλεβάρη ήταν μια τεράστια κινητοποίηση. Μετά είχαμε επιμέρους κινητοποιήσεις και συνεχίζουμε σήμερα κλιμακώνοντας κι ανοίγοντας τα μέτωπα για αυξήσεις στους μισθούς, ενάντια στους εξοπλισμούς, στο ρατσισμό, ενάντια στα εγκλήματα της κυβέρνησης όπως αυτά στα Τέμπη και στην Πύλο.

Γιάννης Θεοχάρης, εργαζόμενος Ιντρακόμι Τελεκομ

προσλήψεις που έχουν γίνει αφορούν τα μεγαλοστελέχη, των οποίων παρεμπιπτόντως οι μισθοί έχουν αυξηθεί πάνω από 40-50%.

Εκτός από τους μισθούς και τις συλλογικές συμβάσεις, μας έχει κατεβάσει στο δρόμο και η αγωνία για το μέλλον. Είμαστε μέρος της κοινωνίας και τα συνδικάτα πρέπει να αναδεικνύουν και να παλεύουν για τις κρατικές δολοφονίες όπως τα Τέμπη και η Πύλος.

Γιάννης Πετσαλάκης, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Εθνικής Ασφαλιστικής και μέλος της διοίκησης της ΓΣΕΕ

Σαν σωματείο διεκδικούμε τη συλλογική σύμβαση εργασίας, αυξήσεις για τους συναδέλφους βάρεά ένσημα γιατί είναι βαριά η δουλειά που κάνουμε εμείς Οργανώσαμε τη σημερινή απεργία, εδώ και μέρες την οργανώναμε. Προσπαθούμε γενικώς για το καλύτερο για τους συναδέλφους. Η συμμετοχή σήμερα από το σωματείο μας είναι καλή. Για το επόμενο διάστημα το μόνο όπλο που έχουμε στα χέρια μας είναι η απεργία και η διαδήλωση. Δεν έχουμε κανένα άλλο όπλο και αυτό προσπαθούμε να το εκμεταλλευτούμε με τον καλύτερο τρόπο, γι' αυτό φτιάξαμε και το Σωματείο. Να εξασφαλίσουμε καλύτερους μισθούς στους συναδέλφους και καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Αργύρης Καμπακλής, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Τσαμούρης ΑΕ

Είμαστε στο δρόμο για να κρατήσουμε την Υγεία μας, το ΕΣΥ να παραμείνει δημόσιο. Διεκδικούμε για μας και τα παιδιά μας καλύτερες συνθήκες διαβίωσης. Μας έχουν πνίξει στις εισφορές, τα νοσοκομεία υπολειπόμενα, τα τρένα σκοτώνουν τα παιδιά μας. Όλοι πρέπει να είμαστε στους δρόμους γιατί ζούμε σε τρισάθλιες συνθήκες. Κάποτε για τη γενιά μου θεωρούσαμε αυτονόητο να έχουμε δημόσια Υγεία, τώρα τίποτα δεν έχουμε δημόσιο: Υγεία, Παιδεία, νερό, ΔΕΗ, Τίποτα. Ο μισθός δεν φτάνει ούτε για το σούπερ μάρκετ, η ακρίβεια μας έχει τσακίσει. Στο Αιγνήτιο έχουμε σοβαρά προβλήματα, όπως σε όλα τα νοσοκομεία. Υπάρχει υποστελέχωση, σχεδόν λειτουργούμε με μονοβάριδες. Έχουμε ανάγκη από προσωπικό, να γίνει μονιμοποίηση του επικουρικού που φτάνει ως και τα επτά χρόνια σε ομηρεία. Για παράδειγμα, στη νοσηλευτική υπηρεσία που είμαι εγώ, δύσκολα βγάζουμε τις βάρδιες. Άδειες, ρεπό; Χρωστούμενα και ένα και δύο χρόνια. Υγειονομικό υλικό; Αναγκαζόμαστε να λέμε στον ασθενή, που δίνει εισφορές από την ώρα που γεννιέται μέχρι την ώρα που πεθαίνει, να φέρει από το σπίτι του σεντόνι. Είναι ντροπή. Αυτά είναι τα νοσοκομεία κι όχι αυτά που διαδίδει ο Άδωνης ότι όλα λειτουργούν ρολόι. Κάνουμε συνέχεια κινητοποιήσεις, προσπαθούμε να είμαστε σε όλες τις απεργίες.

Παναγιώτα Αποστόλου, βοηθός θαλάμου, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Αιγνήτιου

Διεκδικούμε τα αυτονόητα δικαιώματά μας. Να έχουμε Δ Παιδεία, να έχουμε Υγεία, να μπορούν τα παιδιά μας να ελπίζουν σε ένα καλύτερο μέλλον. Στο Έλενα έχουμε έλλειψη προσωπικού και κτιριακών υποδομών, οι ασθενείς δεν λαμβάνουν τις ιατρικές υπηρεσίες που έχουν ανάγκη και αξίζουν. Με μαζική συμμετοχή μπορούμε να νικήσουμε. Δεν είναι εύκολο για κανέναν να απεργήσει. Όμως αν δεν χάσεις κάτι, δεν μπορείς να νικήσεις κιόλας. Νομίζω ότι στο τέλος θα καταφέρουμε να κερδίσουμε όσα διεκδικούμε.

A.M., μαία νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου

Είμαστε εδώ για λευτεριά στην Παλαιστήνη και για χαρτιά σε όλους τους μετανάστες.

Ισλάμ, επιζών ναυαγίου Πύλου

Είμαστε στο δρόμο γιατί είμαστε οργισμένοι. Το δείξαμε Εξεκάθαρα στις 28 Φλεβάρη, το δείχνουμε ξανά σήμερα. Διεκδικούμε δικαιοσύνη, να καταδικαστούν οι ένοχοι για το έγκλημα στα Τέμπη και την Πύλο, να σταματήσει ο πόλεμος στην Παλαιστήνη, να κρατικοποιηθούν οι συγκοινωνίες κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων, δημόσια Υγεία και Παιδεία. Οι εκπαιδευτικοί δίνουμε μάχη απέναντι στην αξιολόγηση, απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις όπως με την ίδρυση των Ωνάσειων σχολείων, απέναντι στις πειθαρχικές δίωξεις που αυτή τη στιγμή έχουν φτάσει περίπου στις δυόμισι χιλιάδες. Δεν θα σταματήσουμε μέχρι να πέσει αυτή η δολοφονική κυβέρνηση. Η οργάνωση της σημερινής απεργίας ήταν πιο δύσκολη γιατί υπήρχαν τα διαφορετικά καλέσματα και η πολιτική από τα πάνω να διασπαστεί η δυναμική που βγήκε στις 28 Φλεβάρη. Παρόλα αυτά καταφέραμε να συμμετέχει ο κόσμος και θα δώσουμε και συνέχεια.

Αναστασία Πουλουτίδου, δασκάλα, ΣΕΠΕ Θουκυδίδης

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/4

δημαρχείο, αίθ. Δημοτικού συμβουλίου 7μμ

Ομιλητής/τρια: **Ραφαήλ Μηλιώνης**, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων Δήμου Καλλιθέας, **Ζαννέτα Λυσικάτου**, γιατρός Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 27/4

Γαρδένια, πλ. Ηρώων 6μμ

Ομιλητές/τριες: **Ευγενία Κουνιάκη**, δικηγόρος επιζώντων στο ναυάγιο της Πύλου, **Μυρτώ Μαργέλη**, νοσοκομειακός γιατρός, Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, **Χρήστος Ζαραϊδώνης**, αν.Γ.Γ. Σωματείου Μηχανοδηγών στην Hellenic Train (ΠΕΠΕ), **Ηλίας Ιωακείμωγλου**, οικονομολόγος, **Σωτήρης Κοντογιάννης**, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΡΙΤΗ 29/4

δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 7.30μμ

Ομιλητές: **Άκης Λελεδάκης**, καθηγητής στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής, **Νεκτάριος Χαϊντάρ**, νοσοκομειακός γιατρός στο ΨΝΑ, Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, **Αντώνης Ρέλλας**, σκηνοθέτης, ακτιβιστής στο αναπηρικό κίνημα, **Σωτήρης Κοντογιάννης**, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30/4

θεατράκι, Πλατεία ΗΣΑΠ 7.30μμ

Ομιλητές/τριες: **Άρτεμις Τσαγκου**, μεταπτυχιακός, ερευνήτρια, **Δήμητρα Λιναρδάκη**, δικηγόρος επιζώντων στο ναυάγιο της Πύλου, **Μυρτώ Μαργέλη**, νοσοκομειακός γιατρός, Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, **Δημήτρης Κουτσιάφτης**, πρόεδρος Σωματείου Μηχανοδηγών στην Hellenic Train (ΠΕΠΕ), **Γιάννης Θεοχάρης**, πρώην μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στην Intracom και της ΠΟΕΜ

ΧΑΝΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/4

πάρκο Πολυχρονιάδη (Πευκάκια) 6μμ

Ομιλητές: **Κώστας Βλασόπουλος**, ιστορικός, Παν/μιο Κρήτης, **Γιάννης Κυριατάκης**, οικονομολόγος, μέλος ΔΣ ΕΛΜΕ Χανίων
Θα ακολουθήσει γλέντι οικονομικής ενίσχυσης του φεστιβάλ Μαρξισμός 2025

Επίκαιρα ερωτήματα και απαντήσεις

Πετράλωνα

Πειραιάς

Μία μικρή γεύση από τον πλούτο των συζητήσεων του Μαρξισμού 2025, έδωσαν οι εκδηλώσεις που οργάνωσαν οι τοπικοί πυρήνες του ΣΕΚ την περασμένη βδομάδα. Η εικόνα της πολυκρίσης του συστήματος, των αντιστάσεων και των αγώνων και τα επίκαιρα ερωτήματα για την στρατηγική την οποία χρειαζόμαστε για να παλέψουμε νικηφόρα, ήταν το κόκκινο νήμα που διαπέρασε τις εισηγήσεις και τη συζήτηση.

Στη **Νίκαια**, μετά το άνοιγμα του **Τάσου Αναστασιάδη** από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης που περιέγραψε όλες τις τελευταίες εξελίξεις από τις ΗΠΑ μέχρι την Ελλάδα, που συμπυκνώνουν το γιατί επιμένουμε ότι ο Μαρξισμός είναι επίκαιρος, μίλησε ο **Παναγιώτης Καλλιόπης**, πρόεδρος Συλλόγου Διπλωματούχων Μηχανικών ΟΣΕ. Έδωσε μια αναλυτική εικόνα όλου του ιστορικού της ιδιωτικοποίησης που οδήγησε στην πλήρη διάλυση του σιδηρόδρομου και μετέτρεψε το κρατικό μονοπώλιο του ΟΣΕ σε ιδιωτικό μονοπώλιο της HELLENIC TRAIN. Τόνισε ότι «με αυτές τις συνθήκες η απαξίωση του σιδηρόδρομου θα συνεχιστεί, εκτός αν «οι εργαζόμενοι όλων των εταιρειών μαζί με τα σωματεία και με τις όποιες διαφορές έχουμε, καταφέρουμε να ενωθούμε για να διεκδικήσουμε ένα ζήτημα που θέτει η αντικαπιταλιστική αριστερά για εργατικό έλεγχο. Γιατί εμείς ήμασταν αυτοί που προειδοποιούσαμε όλα αυτά

τα χρόνια για τις λανθασμένες κρατικές επιλογές που οδήγησαν στην απαξίωση του μέσου και για το ζήτημα της ασφάλειας».

Ο **Γρηγόρης Τραγγανίδας**, δημοσιογράφος, αποδόμησε τα ιδεολογήματα περί του τέλους της εργατικής τάξης λόγω της εισόδου των νέων τεχνολογιών και συγκεκριμένα της τεχνητής νοημοσύνης, φέρνοντας το παράδειγμα των ΜΜΕ, όπου η εργοδοσία έχει ξεσαλώσει νομίζοντας ότι θα τους λύσει τα χέρια: «στον κόσμο της μισθωτής εργασίας που είναι πιεσμένος σήμερα, είναι εύκολο να του πεις πόσο χάλια ζούμε, το ζήτημα είναι να του πεις το άλλο μισό του μαρξισμού, δηλαδή την αναγκαιότητα του να απαντηθεί όλο αυτό με την οργάνωση της εργατικής τάξης γιατί δεν υπάρχει άλλη λύση. Διότι η ιστορία δείχνει πως η πραγματική απειλή που ένιωσαν τα αφεντικά ήταν όταν βγήκαν οι εργάτες στους δρόμους. Ακόμα και το Μάη του '68 το πραγματικό πανηγύρι ξεκίνησε όταν κατέβηκαν τα συνδικάτα στο δρόμο, δηλαδή αυτοί που παράγουν το κέρδος τους».

Στην εκδήλωση που έγινε στην **Ηλιούπολη** τη συζήτηση άνοιξε ο **Νίκος Στραβελάκης**, πανεπιστημιακός, ο οποίος αναφέρθηκε εκτεταμένα στους δασμούς που επιβάλλει ο Τραμπ και τον εμπορικό πόλεμο που έχει ξεκινήσει. Εξήγησε ότι το υπόβαθρο αυτών των κινήσεων όπως και της κούρσας των εξοπλισμών είναι η αδυναμία του κεφαλαίου να ξεπεράσει την οικονομική

κρίση του 2008 και η προσπάθεια να ρίξει τα βάρη της στην εργατική τάξη. Στη συνέχεια αναφέρθηκε και έκανε παραλληλισμούς με τη δεκαετία του '30 και την πολιτική του Ρούζβελτ. Ο **Χρίστος Αργύρης**, μέλος του ΔΣ του σωματείου στο νοσοκομείο Γεννηματάς, μίλησε για την πολιτική κρίση, την εργατική αντίσταση και τις προοπτικές της εδώ, φέρνοντας και την εικόνα από την ήττα της Δεξιάς και την εκρηκτική άνοδο της Αριστεράς στις εκλογές της ΕΙΝΑΠ. Μίλησε για αγώνες των «από κάτω» από το Μπαγκλαντές πέρσι μέχρι την Ελλάδα και τις ΗΠΑ σήμερα, για να υπογραμμίσει ότι ο καπιταλισμός σήμερα, όπως και τη δεκαετία του '30, δεν γεννάει μόνο καταστροφή αλλά και την εξέγερση.

«Να ανατρέψουμε την κανονικότητα»

Στην εκδήλωση που έγινε στην **Γκράβα στα Πατήσια**, κάθε ομιλητής από τον χώρο που προσερχόταν έθετε την ανάγκη για τη συλλογική δράση και ανατροπή του συστήματος. Ο **Θανάσης Χάντζος**, υποψήφιος διδάκτορας Πληροφορικής, αναφέρθηκε στις συνθήκες οικονομικής κρίσης και κλιματικής κατάρρευσης του πλανήτη, την άνοδο της ακροδεξιάς μιλώντας για ένα παράλογο σύστημα, του οποίου ο παραλογισμός απογυμνώνεται στους δασμούς που ανακοίνωσε ο Τραμπ ότι θα επιβάλλει. Η κατάρρευση του δημοσίου συστήματος Υγείας και Παιδείας αναλύθηκε σε συνδυασμό με τις ιδιωτικοποιήσεις σε όλους τους τομείς. «Αυτήν την κανονικότητα καλούμαστε να ανατρέψουμε γιατί όσοι είμαστε εδώ πέρα δεν μπορούμε να την αποδεχτούμε».

Η εισήγηση του **Πάρη Ιωάννου**, ειδικευμένου χειρουργού στο νοσοκομείο Παμμακάριστος ήταν εντυπωσιακή. Αναφέρθηκε στην πορεία του στο σύστημα Υγείας από την αρχή της ειδικότητάς του στην Πάτρα μέχρι την Παμμακάριστο. Οι συνθήκες του νοσοκομείου τον

οδήγησαν να πάρει μέρος στην απεργία των νοσοκομείων στις 19 Μάρτη. «Ως φοιτητής ιατρικής έζησα την πίεση να τελειώσουμε «γρήγορα και αποτελεσματικά». Οι περισσότεροι ήμασταν ενάντια σε κινητοποιήσεις και καταλήψεις. Θέλαμε να προχωρήσουμε. Τώρα βλέπω πόσο κοντόφθαλμο ήταν αυτό. Όσο δε διαμαρτυρηθήκαμε, τόσο τα προβλήματα διογκώθηκαν και μας περιμένουν στην καθημερινή μας ζωή. Σε ηλικία 27 ετών αντιλαμβάνομαι ότι μεγάλωσα σε ένα σύστημα που με έμαθε να μετρώ την αξία μου με την παραγωγικότητα μου. Αυτός ο ατομικισμός μας έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο», είπε μεταξύ άλλων κλείνοντας, ότι ο Μαρξισμός είναι κάλεσμα σε πράξη και κοινή διεκδίκηση.

Ο **Γιώργος Πίπτας**, δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη, ανέλυσε την επικαιρότητα του μαρξισμού σήμερα και στο πως οι θεωρίες περί ευημερίας του καπιταλισμού που ήκμασαν μετά την κατάρρευση των ανατολικών καθεστώτων, διαψεύστηκαν στην πραγματικότητα με την είσοδο στη δεύτερη χιλιετία με τους πολέμους σε Αφγανιστάν, Ιράκ και την κλιματική κρίση. Κατέληξε στην μαρξιστική ανάλυση του καπιταλιστικού συστήματος, της πάλης των τάξεων και στο ότι η λύση βρίσκεται στη δύναμη της εργατικής τάξης.

Ακολούθησε συζήτηση με τους συμμετέχοντες να βάζουν εικόνες από τους χώρους της Παιδείας, των ΜΜΕ και των νοσοκομείων. Το πόσο χειροπιαστή μπορεί να είναι η προοπτική του εργατικού ελέγχου αναλύθηκε μέσα από το παράδειγμα συνέλευσης εργαζομένων στο νοσοκομείο Άγιο Σάββας, στην οποία όλοι οι εργαζόμενοι κατέληξαν σε σχέδιο πρότασης για το που και πως μπορούν να γίνουν τα χειρουργεία. Από αρκετές τοποθετήσεις, τέθηκε το τι σημαίνει το φεστιβάλ του Μαρξισμού κάθε χρόνο και ο αναβαθμισμένος του ρόλος φέτος.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Πατήσια

Εξέγερση του Ψωμιού, 1815 Λονδίνο

«ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΣΜΟΣ» Ή «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΓΟΡΑ»;

Προτιμάμε Σοσιαλισμό

«**Η** επιχείρηση τελειώσει! Ο ασθενής έζησε και θεραπεύεται. Η πρόγνωση είναι ότι ο ασθενής θα είναι πολύ πιο δυνατός, μεγαλύτερος, καλύτερος και πιο ανθεκτικός από ποτέ. Κάντε την Αμερική μεγάλη ξανά!!!» έγραψε στο Truth Social ο Ντόναλντ Τράμπ (θυμίζοντας τον δικτάτορα Παπαδόπουλο) αμέσως μετά την επιβολή δασμών από 10% έως 50% στις εισαγωγές 185 χωρών, και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πάτησε το κουμπί για να ξεκινήσει ένα δασμολογικό τρενάκι τρόμου. Από τον Κήπο των Ρόδων του Λευκού Οίκου, ο Αμερικανός πρόεδρος έκανε λόγο για «ημέρα απελευθέρωσης».

Ο Τραμπ χρησιμοποιεί τους δασμούς για να κάνει την «Αμερική μεγάλη ξανά». Αυτό σηματοδοτεί μία ρήξη με την πολιτική του νεοφιλελευθερισμού με την οποία οι ΗΠΑ προσπάθησαν να γκρεμίσουν τα εμπόδια για το εμπόριο.

Ιστορικά, ορισμένοι σοσιαλιστές αντιμετώπισαν τους δασμούς ως ένα μέσο για να προστατεύσουν την εγχώρια βιομηχανία προς όφελος των εργατών. Άλλοι καλωσόρισαν το ελεύθερο εμπόριο σαν ένα μέσο που υπονομεύει τα καταπιεστικά κράτη.

Ο Μαρξ και ο Ένγκελς αρνήθηκαν να αποδεχτούν ότι είτε οι δασμοί είτε το ελεύθερο εμπόριο μπορούν να λειτουργήσουν προς το συμφέρον των εργατών. Το 1845 ο Ένγκελς έγραφε: «Δεν έχουμε καμία πρόθεση να υπερασπιστούμε τους προστατευτικούς δασμούς παραπάνω από το ελεύθερο εμπόριο, αλλά αντιθέτως έχουμε κάθε πρόθεση να ασκήσουμε κριτική και στα δύο συστήματα από την δική μας οπτική».

Αυτή η οπτική εστιάζει στα ανεξάρτητα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Αλλά δεν πρέπει να μείνουμε ουδέτεροι στην συζήτηση ανάμεσα στους υποστηρικτές του προστατευτισμού και αυτούς του ελεύθερου εμπορίου.

Ο Μαρξ και ο Ένγκελς ήταν ενεργοί σοσιαλιστές το 1840 στην Αγγλία. Εκείνη την περίοδο οι νόμοι των σιτηρών επέβαλαν δασμούς στα φθηνά εισαγόμενα σιτηρά, από το 1815 έως το 1846, με σκοπό να αυξηθεί η τιμή πώλησης των βρετανικών σιτηρών. Αυτό αποδείχθηκε ευεργετικό για τους γαιοκτήμονες. Το κόστος διατροφής αυξήθηκε και οι γαιοκτήμονες πλούτισαν.

Ο Μαρξ στο έργο του "Για το ζήτημα του ελεύθερου εμπορίου" το οποίο παρουσίασε στο Δημοκρατικό Σύνδεσμο των Βρυξελλών το 1847 και ο Ένγκελς (που προλογίζει το συγκεκριμένο έργο) υποστήριξαν την κατάργηση των Νόμων των Σιτηρών. Αλλά κατάλαβαν ότι το ελεύθερο εμπόριο μεταφράζεται στην ελευθερία του κεφαλαίου να τσακίσει τους εργάτες. «Με τον όρο Ελεύθερο Εμπόριο οι υπερασπιστές του εννοούν την αδέσμευτη κίνηση του κεφαλαίου, απελευθερωμένο από κάθε εμπόδιο πολιτικό, εθνικό και θρησκευτικό».

Ο Μαρξ και ο Ένγκελς ακολούθησαν την ίδια προσέγγιση και όσον αφορά τους δασμούς κάτω από το πρίσμα ότι οι δασμοί ήταν ένα οικονομικό όπλο που επιστράτευε το κράτος. «Το σύστημα των προστατευτικών δασμών τοποθετεί στα χέρια του κεφαλαίου μίας χώρας τα όπλα του του επιτρέπουν να αφηγήσει το κεφάλαιο άλλων χωρών» έγραφαν.

Αυτή η ανάλυση είναι ζωτικής σημασίας για να απαντήσουμε στους δασμολογικούς πολέμους του Τραμπ. Ο Τραμπ προωθεί τους δασμούς σαν έναν μέσο για να κυριαρχήσει σε πιο αδύναμες οικονομίες, για να αυξήσει τα έσοδα και να ανακτήσει την βιομηχανική ανάπτυξη των ΗΠΑ.

Ορισμένα συνδικάτα στις ΗΠΑ συμφωνούν ότι οι δασμοί θα προστατεύσουν τις δουλειές από τον ξένο ανταγωνισμό. Αλλά είναι πιθανότερο οι δασμοί να χειροτερεύσουν το επίπεδο ζωής της εργατικής τάξης.

Οι εμπορικοί πόλεμοι θα έχουν αποτέλεσμα την επιβράδυνση της ανάπτυξης, υψηλότερο πληθωρισμό και τον κίνδυνο η πτωτική ζήτηση για αμερικάνικα προϊόντα στο εξωτερικό να οδηγήσουν σε υψηλότερη ανεργία.

Τη δεκαετία του 1930, οι προστατευτικοί εμπορικοί πόλεμοι οδήγησαν σε πραγματικούς πολέμους. Σήμερα σε μία ασταθή διεθνή κατάσταση η κλιμάκωση των εμπορικών πολέμων από τον Τραμπ καθρεφτίζει την φθίνουσα πορεία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού αλλά μετατρέπει και σε έναν πραγματικό κίνδυνο μία πολεμική σύγκρουση με την Κίνα.

Ο Προστατευτισμός επίσης δένει τους εργάτες με τα αφεντικά. Ο Μαρξ εξηγούσε ότι ο προστατευτισμός λείπει στους εργάτες «είναι προτιμότερο να σε εκμεταλλούνται τα ντόπια αφεντικά αντί οι ξένοι».

Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι το ελεύθερο εμπόριο είναι η απάντηση. Οι εργάτες στις ΗΠΑ έχουν ζήσει την πτώση του βιοτικού επιπέδου τους κατά την διάρκεια της περιόδου της «παγκοσμιοποίησης» και των συμφωνιών «ελεύθερου εμπορίου» που εφάρμοσαν οι νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις από την δεκαετία του 1980.

Οι συμφωνίες «ελεύθερου εμπορίου» σχεδιάστηκαν για να ωφελήσουν τις αμερικάνικες εταιρείες, σαν μοχλοί πίεσης στις οικονομίες άλλων χωρών σε επενδύσεις και υπηρεσίες. Επιτρέπουν την ελεύθερη κίνηση του κεφαλαίου πέρα από τα σύνορα, αλλά όχι την ελεύθερη κίνηση της εργασίας.

Ούτε ο προστατευτισμός ούτε το ελεύθερο εμπόριο θα λύσει την οικονομική κρίση του καπιταλισμού. Όπως έγραφε ο μαρξιστής οικονομολόγος Ρούντολφ Χίλφερντιγκ η λύση δεν βρίσκεται «ούτε στον προστατευτισμό, ούτε στο ελεύθερο εμπόριο, αλλά στον σοσιαλισμό, την οργάνωση της παραγωγής, τον συνειδητό έλεγχο της οικονομίας όχι από και προς όφελος των καπιταλιστών αλλά από και για το σύνολο της κοινωνίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ «Αδύναμος κρίκος»

Οι επιβαλλόμενοι δασμοί από την κυβέρνηση Τραμπ που γκρέμισαν τα χρηματιστήρια δυσχεραίνουν το παγκόσμιο εμπόριο. Τα εμπόδια στις εισαγωγές αναπόφευκτα θα επηρεάσουν την ζήτηση για μεταφορές, μειώνοντας έτσι τα έσοδα και για τις ναυτιλιακές εταιρείες.

Η COSCO, μια από τις μεγαλύτερες ναυτιλιακές εταιρείες, φαίνεται να πλήττεται ακόμα περισσότερο, καθώς μεγάλο ποσοστό του στόλου της αποτελείται από κινεζικής κατασκευής πλοία. Οι δασμοί μπορεί να επηρεάσουν τα συγκεκριμένα πλοία, καθώς εξετάζεται η επιβολή επιπλέον φόρων σε αυτά που δένουν σε αμερικανικά λιμάνια.

Σε πρώτη φάση, η ελληνική κυβέρνηση δεν εμφανίστηκε ιδιαίτερα ανήσυχη για τους δασμούς, εκφράζοντας την θέση ότι «εξαγωγές της χώρας μας προς τις ΗΠΑ ξεπερνούν κατά τι τα 2 δισ. ευρώ, ήτοι λίγο πάνω από 1% του ελληνικού ΑΕΠ».

Ο Γιάννης Στουρνάρας σε πρώτη φάση, σε συνέντευξή του στους Financial Times, σχολίαζε ότι «ο επερχόμενος εμπορικός πόλεμος είναι πιθανόν να έχει σοβαρή αρνητική επίπτωση στην οικονομική ανάπτυξη της Ευρώπης. Μία έντονη αρνητική επίδραση στην ανάπτυξη μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα η οικονομική δραστηριότητα να είναι πολύ ασθενέστερη από το αναμενόμενο». Ένας νέος γύρος κρίσης στην ευρωζώνη θα χτυπήσει σκληρά ξανά τους αδύναμους κρίκους στην αλυσίδα όπως τον ελληνικό καπιταλισμό, που υποφέρει από το υψηλό χρέος και τα θηριώδη ποσά που δαπανώνται από τον προϋπολογισμό για την εξυπηρέτηση του χρέους.

Αυτό που ανησυχεί περισσότερο είναι οι δευτερογενείς συνέπειες από ένα τέτοιο ενδεχόμενο όπως το πλήγμα στον τουρισμό εφόσον πολλές χώρες της ΕΕ επηρεαστούν από ένα γενικευμένο εμπορικό πόλεμο. Εάν οι ευρωπαϊκές οικονομίες χτυπηθούν λόγω των δασμών, τότε κάτι τέτοιο ενδέχεται να επηρεάσει την ελληνική οικονομία που έχει μεγάλη εξάρτηση από τον τουρισμό από τις χώρες της ΕΕ.

Ωστόσο, δεν είναι μόνο αυτό. Η ήδη ανακινωθείσα επιβολή δασμών στην Κίνα ενέχει τον κίνδυνο να στρέψει το βλέμμα τους σε άλλες αγορές, στις οποίες απευθύνονται και ελληνικές εξαγωγικές επιχειρήσεις. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να πλήξει ακόμα και τα βιομηχανικά προϊόντα σε ένα βαθμό.

Την ίδια στιγμή όμως η ναυτιλία της Ελλάδας, ενδέχεται να αντιμετωπίσει προβλήματα καθώς περισσότερο από το 65% των παραγγελιών των Ελλήνων εφοπλιστών γίνεται στην Κίνα. Η εξάρτηση αυτή από την κινεζική ναυπηγική βιομηχανία καθιστά την ελληνική ναυτιλία ιδιαίτερα ευάλωτη στην επιβολή τέτοιων τελών.

Εξάλλου το μεγαλύτερο λιμάνι της Ελλάδας που βρίσκεται υπό τον έλεγχο της κινεζικής Cosco ενδέχεται να «στοχοποιηθεί» προειδοποιεί το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιά, αφού αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες πύλες εισόδου κινεζικών προϊόντων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. «Το Ε.Β.Ε.Π. ευελπιστεί ότι η ελληνική κυβέρνηση θα υπερασπιστεί τις θαλάσσιες μεταφορές και δεν θα δεχτεί την επιβολή αυξήσεων στις λιμενικές υπηρεσίες».

Λίγες μέρες αργότερα απευθυνόμενος στην 92η ετήσια τακτική γενική συνέλευση των μετόχων της ΤτΕ ο Στουρνάρας τόνισε ότι «το ευρωπαϊκό σχέδιο επανεξοπλισμού προσφέρει στην Ελλάδα μια στρατηγική ευκαιρία για την ενίσχυση της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας και της παραγωγικής της βάσης». Οι τραπεζίτες βλέπουν διέξοδο από την κρίση εντείνοντας τις πολεμικές δαπάνες και ο Δένδιας ανακοινώνει εξοπλιστικό μαμούθ ύψους 28 δισ για τα επόμενα 12 χρόνια θυσιάζοντας δημόσια Υγεία, Παιδεία και κράτος πρόνοιας.

Κώστας Πολύδωρος

Φωτό: Bernard Spragg

Η ΚΑΤΑΝΤΙΑ ΤΩΝ «ΘΕΣΜΩΝ» με αφορμή το ΚΥΣΕΑ

Καθρέφτης του συστήματος που τους γεννά

Τον τελευταίο καιρό έχει ανοίξει μια μεγάλη συζήτηση (και μέσα στην Αριστερά) για τους περίφημους «θεσμούς» και τη λειτουργία τους, γιατί «δεν τους εμπιστεύεται ο κόσμος» και πώς μπορεί «να αποκατασταθεί ξανά» αυτή η εμπιστοσύνη.

Ένα πρόσφατο παράδειγμα, που δεν σχολιάστηκε ιδιαίτερα, αλλά είναι ενδεικτικό «θεσμικής λειτουργίας», είναι η διαδικασία της τοποθέτησης από το ΚΥΣΕΑ του **Τρύφωνα Κονιζά** (ενός εκ των πρωταγωνιστών της επιχείρησης που οδήγησε πάνω από 650 πρόσφυγες στον πάτο της θάλασσας στην Πύλο και ενός εκ των οκτώ ανώτατων αξιωματικών του Λιμενικού που ο Συνήγορος του Πολίτη (ΣΤΠ) κρίνει ως ελεγκτέους για βαρύτατα κακουργήματα) στη θέση του αρχηγού του Λιμενικού.

Πέρα από επίσημη κυβερνητική συγκάλυψη του εγκλήματος, αποτελεί και μια κραυγαλέα περίπτωση της κατάντιας των «θεσμών». Το ΚΥΣΕΑ (που συνήθως η σύγκλησή του ανακοινώνεται με τυμπανοκρουσίες) συνεδρίασε «στα μουλωχτά» το Σάββατο 29 Μαρτίου, αλλά από την προηγούμενη μέρα, όπως έγραψε η Εφημερίδα των Συντακτών, «σε πολλές ιστοσελίδες, ακόμα και λιμενικές, ανακοινωνόταν το όνομα του νέου αρχηγού, λέγοντας μάλιστα ότι το ΚΥΣΕΑ έγινε την Παρασκευή», μέρα που ο πρωθυπουργός, που είναι πρόεδρος του ΚΥΣΕΑ, βρισκόταν ...στο Παρίσι! Κυριολεκτικό μπάχαλο «δημοκρατικής» λειτουργίας του «θεσμού»...

Αν πάμε μερικές δεκαετίες πίσω, το ΚΥΣΕΑ (Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικής πολιτικής και Άμυνας) ιδρύθηκε στις 2 Ιούλη 1982 από το ΠΑΣΟΚ του **Ανδρέα Παπανδρέου** σαν ένα νέο θεσμικό όργανο στα πλαίσια του «εκδημοκρατισμού» του κρατικού μηχανισμού. Σκοπός του ήταν να μην αφήνονται τα γραφειοκρατικά επιτελεία των στρατοκρατών και των σωμάτων ασφαλείας να αποφασίζουν μυστικά και ανεξέλεγκτα, αλλά να είναι υπόλογοι τουλάχιστον στην εκλεγμένη κυβέρνηση.

Εργαλείο

Όλα αυτά, βέβαια, ούτε κατά διάνοια σημαίνουν ότι στα πάνω από 40 χρόνια που μεσολάβησαν από την ίδρυσή του, το ΚΥΣΕΑ έπαιξε κάποιο «προοδευτικό» ρόλο. Πολύ περισσότερο μετά το 2019 που ο **Μητσοτάκης**, αφού το μετονόμασε σε Κυβερνητικό Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας, το χρησιμοποίησε συστηματικά σαν εργαλείο για κάθε πολεμοκάπηλη ή ρατσιστική επίθεσή του, από τον Έβρο και την «απόκρουση της προσφυγικής απειλής» μέχρι την επιβράβευση των δολοφόνων της Πύλου. Είναι, όμως, δείγμα της κατάντιας των «θεσμών» και γιατί όλο και περισσότερος κόσμος δεν τους εμπιστεύεται, έστω κι αν κάποιοι από αυτούς δημιουργήθηκαν κάποτε με «καλές προθέσεις» ή ακόμα και κάτω από την πίεση

για «περισσότερη δημοκρατία».

Το παράδειγμα του ΚΥΣΕΑ δεν είναι το μόνο, ούτε το σημαντικότερο, για την κατρακύλα των «θεσμών» και την «κρίση εμπιστοσύνης» σε αυτούς. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς για τον πρόσφατο βίο και πολιτεία των «θεσμών»; Το όργιο της συγκάλυψης για το έγκλημα των Τεμπών που απλώνεται από τα έδρανα του κοινοβουλίου μέχρι τις παλινωδίες του ΕΟΔΑ-ΣΑΑΜ; Τα παπαγαλάκια της κυβέρνησης στην μεγάλη πλειοψηφία των ΜΜΕ που συναγωνίζονται στα πάνελ ποιος θα γλύψει περισσότερο τον Μητσοτάκη; Τις Ανεξάρτητες Αρχές (όπως το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, την Αρχή Διασφάλισης Απορρήτου Επικοινωνιών, τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, το ΑΣΕΠ κ.ά) που υποτίθεται ότι η αποστολή τους «έγκειται είτε στη ρύθμιση της άσκησης ενός συνταγματικού δικαιώματος, είτε στην άσκηση εποπτείας σε μεγάλους τομείς της διοικητικής δράσης κλπ», αλλά κατά κανόνα παίζουν ρόλο νομιμοποίησης των επιλογών της κυβέρνησης; (Κι αν κάποιες φορές τα πορίσματά τους έρχονται σε αντίθεση με την κυβερνητική πολιτική απλά αγνοούνται και κατασκευοφαντούνται, όπως με το πόρισμα του Συνήγορου του Πολίτη για την Πύλο ή το πόρισμα της ΑΔΑΕ για τις υποκλοπές παλιότερα).

Ποια εμπιστοσύνη στη δικαστική εξουσία, την υποτιθέμενη κορωνίδα των ανεξάρτητων «θεσμών», που προσφέρει κάλυψη σε κάθε έγκλημα της κυβέρνησης και των αφεντικών, την ώρα που κυνηγάει με το δίκανο τους απεργούς και τη νεολαία; Και να μην ξεχνάμε και

τους ιεράρχες της Εκκλησίας που φροντίζουν να εξωραίσουν κάθε κυβερνητική σεξιστική (κι όχι μόνο) επίθεση με μπόλικη δόση θρησκευτικής οπισθοδρομικότητας.

Ποια μπορεί και πρέπει να είναι η απάντηση της Αριστεράς στην «κρίση των Θεσμών»; Σε μια ημερίδα που διοργάνωσε το Ίδρυμα Αλέξη Τσίπρα τον Φλεβάρη (με αφορμή μια δημοσκοπήση όπου μόλις 24% δήλωνε εμπιστοσύνη στη δικαστική εξουσία) όλη η συζήτηση από τους ομιλητές περιστράφηκε γύρω από την ανάγκη η Αριστερά να πάρει πρωτοβουλίες για μεταρρυθμίσεις ώστε «να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς», όπως είπε ο ίδιος ο **Τσίπρας**. Είναι μια απάντηση στην εντελώς λάθος κατεύθυνση.

Η «κρίση εμπιστοσύνης στους θεσμούς» είναι αποτέλεσμα δυο εξελίξεων: της κλιμάκωσης της πολύπλευρης κρίσης ενός καταστροφικού καπιταλισμού που διαλύει τις ζωές μας και της εμπειρίας από τους αγώνες που δίνει η εργατική τάξη και η νεολαία ενάντια στις κυβερνήσεις, σαν της Νέας Δημοκρατίας, που το υπηρετούν. Σε εποχές σαν κι αυτήν «κάθε τι σταθερό διαλύεται μέσα στον άνεμο», έλεγε ο **Μαρξ**.

Εποικοδόμημα

Οι «θεσμοί» δεν αποτελούν τίποτα περισσότερο από αυτό που ο Μαρξ ονόμασε «εποικοδόμημα» σε μια ταξική κοινωνία. Το 1857, στον πρόλογο του βιβλίου του 'Εισαγωγή στην Κριτική της Πολιτικής Οικονομίας' έγραφε ότι: «Στην κοινωνική παραγωγή της ζωής τους οι άνθρωποι εισέρχονται σε συγκεκριμένες σχέσεις οι οποίες είναι ανεξάρτητες από τη θέλησή τους, σχέσεις παραγωγής που ανταποκρίνονται σε ένα δεδομένο στάδιο των υλικών παραγωγικών τους δυνάμεων. Το σύνολο αυτών των σχέσεων παραγωγής αποτελεί την οικονομική δομή της κοινωνίας, την πραγματική βάση πάνω στην οποία ορθώνεται ένα νομικό και πολιτικό εποικοδόμημα».

Κάθε εκμεταλλευτική άρχουσα τάξη, ακριβώς επειδή είναι μειοψηφία μέσα στην κοινωνία, έχει ανάγκη για τη διατήρηση της εξουσίας της πρώτα και κύρια ένα κράτος που στηρίζεται στους ένοπλους μηχανισμούς άμεσης φυσικής καταστολής (τον στρατό, την αστυνομία κλπ) απέναντι στη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας. Χωρίς αυτό δεν θα μπορούσε να επιβιώσει ούτε λεπτό.

Όμως, ταυτόχρονα δημιουργεί κι ένα ολόκληρο δίκτυο μη-παραγωγικών σχέσεων, τους «θεσμούς», για να διασφαλίσει την προνομιούχα θέση που έχει καταλάβει. Επιστρατεύοντας αυτά τα πολιτικά, νομικά, ιδεολογικά, διοικητικά, θρησκευτικά μέσα επιδιώκει να επιβάλλει την ιδεολογική κυριαρχία της και όσο μπορεί να κερδίσει τη «συναίνεση» της πλειοψηφίας της κοινωνίας (της «κοινωνίας των πολιτών», όπως έλεγε ο ιταλός επαναστάτης **Αντόνιο**

Γκράμσι). Μπορεί κάποιους από αυτούς τους «θεσμούς» να αναγκάστηκε να τους δημιουργήσει ακόμα και κάτω από την πίεση των διεκδικήσεων και των αγώνων των «από κάτω», όπως για παράδειγμα το ίδιο το κοινοβούλιο. Παρόλα αυτά, δεν παύει να ισχύει ότι αποτελούν ένα μη-οικονομικό θεσμικό «εποικοδόμημα» που στόχο έχει να προστατεύσει τη πηγή των προνομίων της άρχουσας τάξης στην οικονομική «βάση».

Όλα αυτά δεν συνεπάγονται ότι δεν υπάρχει η δυνατότητα για το εργατικό κίνημα να ασκήσει με επιτυχία πιέσεις ακόμα και σε θεσμούς όπως η αστική «Δικαιοσύνη» –το παράδειγμα της καταδίκης της ναζιστικής Χρυσής Αυγής στα δικαστήρια σαν εγκληματική οργάνωση είναι χαρακτηριστικό. Όμως, αυτό δεν έγινε (μόνο) με νομικές παρεμβάσεις, αλλά κύρια με την οργάνωση ενός μαζικού ενιαιομετωπικού αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος στους δρόμους, στις γειτονίες, στις σχολές και στα εργατικά συνδικάτα.

Καθήκον της Αριστεράς, σε μια εποχή καταστροφικού καπιταλισμού και βαθιάς πολιτικής κρίσης όπου οι θεσμοί του αστικού κράτους καταρρακώνονται ο ένας μετά τον άλλο στα μάτια του κόσμου που αντιστέκεται και παλεύει, δεν είναι να ψάχνει να βρει μεταρρυθμιστικά μπαλώματα για την «αποκατάσταση της εμπιστοσύνης» σε αυτούς, αφήνοντας τον Μητσοτάκη και την κυβέρνησή του να φυτοζωεί και την ακροδεξιά να σπεκουλάρει «αντισυστημικά».

Μπορούμε, στον αγώνα μας για μια καλύτερη κοινωνία, να εμπιστευτούμε τους «θεσμούς της Δημοκρατίας»; Η απάντηση είναι κατηγορηματικά όχι. Η απελευθέρωση της ανθρωπότητας από τα δεινά και τα δεσμά του καπιταλισμού δεν μπορεί να στηριχτεί ούτε στις εκλογές, ούτε στο κοινοβούλιο, ούτε στο Σύνταγμα, ούτε στους νόμους και τα Δικαστήρια. Παλεύουμε για δημοκρατικές κατακτήσεις, αλλά τις εντάσσουμε στη στρατηγική της εργατικής επανάστασης που θα τσακίσει την εξουσία των καπιταλιστών.

Χρειάζεται να στραφούμε στον **Λένιν** και στο «Κράτος και Επανάσταση» που προτείνει ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα εργατικού ελέγχου πάνω στην παραγωγή και σε όλη την κοινωνία, που οδηγεί στην ουσία στην «απονέκρωση» του κράτους και των θεσμών του: «Οι εργάτες μετά την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας θα συντρίψουν τον παλιό γραφειοκρατικό μηχανισμό, θα τον τσακίσουν συθέμελα, δεν θα αφήσουν απ' αυτόν πέτρα πάνω στην πέτρα, θα τον αντικαταστήσουν με ένα νέο μηχανισμό, που θα αποτελείται από τους ίδιους του εργάτες και τους υπαλλήλους και, για να μην μεταβληθούν σε γραφειοκράτες, δεν θα είναι μόνο αιρετοί αλλά και ανακλητοί οποιαδήποτε στιγμή. Η αμοιβή τους δεν θα είναι μεγαλύτερη από το μισθό ενός εργάτη. Όλοι θα εκτελούν χρέη ελέγχου και εποπτείας, όλοι για ένα διάστημα θα γίνουν 'γραφειοκράτες' και γι' αυτό κανένας δεν θα μπορεί να γίνει γραφειοκράτης».

Κώστας Πίπτας

ΤΕΜΠΗ Καταρρέει η κυβερνητική εκστρατεία συκοφάντησης

συνέχεια από τη σελ.3

Η κυβερνητική προπαγάνδα ότι τα έλαια σιλικόνης προκάλεσαν την έκρηξη και την πυρόσφαιρα είναι και εξοργιστική και αντιεπιστημονική. Από την πρώτη στιγμή έβαλε πραγματογνώμονες του Δημοσίου να διαδίδουν και να υπογράφουν αυτή την ηλιθιότητα. Ακόμα και ένας πρωτοετής φοιτητής στο Χημικό ή στο Πολυτεχνείο γνωρίζει ότι τα έλαια σιλικόνης των συσσωρευτών δεν μπορούν να προκαλέσουν τέτοιες έντασης έκρηξη και πυρόσφαιρα. Ακόμα και η ίδια η Siemens (που το τελευταίο πράγμα που μπορεί να την κατηγορήσει κανείς είναι για κακές σχέσεις με την ΝΔ και το Μητσοτακέικο), που είναι η κατασκευάστρια των συσσωρευτών, βγήκε να το διαψεύσει. Κανένα πανεπιστημιακό ή ερευνητικό εργαστήριο, σε όλο τον κόσμο, δεν υιοθετεί αυτήν την άποψη.

Την ίδια στιγμή ποινικοποιεί όσους επιστημονικά αντιδρούν. Η διορισμένη από την κυβέρνηση εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, **Αδειλίνη**, διατάζει προκαταρκτική έρευνα και κυνηγάει τους τεχνικούς συμβούλους των οικογενειών επειδή οι επιστημονικές απόψεις τους δεν στηρίζουν το κυβερνητικό αφήγημα περί ελαίων σιλικόνης και αναφέρουν την ύπαρξη υδρογονανθράκων. Μεσαίωνα.

Η κυβέρνηση, σκόπιμα, προσπαθεί να μετατοπίσει τη συζήτηση για το έγκλημα στα Τέμπη στην ύπαρξη ή μη «παράνομου φορτίου». Ο στόχος της είναι να μην μπαίνει στο «κάδρο» της συζήτησης η φονική πολιτική της ιδιωτικοποίησης του σιδηροδρόμου που οδήγησε στην υποστελέχωση και υποχρηματοδότησή του, στην έλλειψη συστημάτων ασφαλείας, στα "σαπάκια" τρένα - φέρετρα. Η πολιτική, δηλαδή, που οδήγησε την Hellenic Train και ένα τσούρμιο εργολάβων - κατασκευαστών να «τσεπώνουν» εκατομμύρια παίζοντας «κορώνα - γράμματα» την ασφάλεια των εργαζόμενων και των επιβατών. Έτσι φτάσαμε το βράδυ της 28 Φλεβάρη του 2023 να κινούνται 2 τρένα επί 12 λεπτά στην ίδια γραμμή σε αντίθετη κατεύθυνση και να συγκρουστούν.

Συγκάλυψη

Ό,τι ακολούθησε είναι η συγκάλυψη αυτού του εγκλήματος, των πολιτικών και ποινικών ευθυνών της κυβέρνησης. Τελευταίο παράδειγμα η στάση των βουλευτών της ΝΔ στην προανακριτική επιτροπή για τον **Τριαντόπουλο**, «οι οποίοι κατά παράβαση του Συντάγματος συνέταξαν πόρισμα χωρίς να έχει γίνει προανακριτική εξέταση, χωρίς να κάνουν την έρευνα που όφειλαν να κάνουν, ώστε να μάθουμε και εμείς τι ακριβώς έγινε», όπως δήλωσε η **Μαρία Καρυσιανού** και να συμπληρώσει ο **Πάυλος Ασλανίδης**, δείχνοντας φωτογραφία με τις σακούλες μέσα στις οποίες παρέλαβαν τα παιδιά τους: «Τα αποτελέσματα του Τριαντόπουλου είναι αυτές οι πράσινες σακούλες. Μόνο οι γονείς από την Παλαιστίνη μπορούν να μας καταλάβουν».

Τέμπη θα ξαναβρούμε μπροστά μας όσο υπάρχει αυτή η κυβέρνηση, όσο συνεχίζεται η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Στη συνέχεια Τύπου παρουσιάστηκε ανάλυση πραγματογνωμόνων που, με βάση τα διαθέσιμα μοντέλα και κάνοντας ανάλυση ρίσκου (λάθος ρύθμιση της διακλάδωσης των γραμμών, απουσία συστήματος ECTS, ελλιπής επικοινωνία, ανεπαρκής εκπαίδευση των σταθμαρχών, χρονική πίεση λόγω καθυστερήσεων κ.ά), δείχνει ότι υπάρχει πιθανότητα 78% να συμβεί ξανά εγκληματικό δυστύχημα όπως των Τεμπών. Μια άλλη ανάλυση οδηγεί σε πιθανότητα 99%. Την ίδια στιγμή, στο σιδηροδρομικό δίκτυο της ΕΕ κυκλοφορούν 5.000 βαγόνια που είναι για σκραπ ή αναβάθμιση και η εγκατάσταση του Παγκόσμιου Συστήματος Κινητών Επικοινωνιών - Σιδηροδρόμων (GSM-R) βρίσκεται μόλις στο 61%.

Ο αγώνας για να ριζώσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων, για κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο (και του σιδηροδρόμου είναι αγώνας «ζωής ή θανάτου».

Γιώργος Ράγκος

ΣΕΚ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Με συνελεύσεις και καταλήψεις

Ολοκληρώθηκε την Κυριακή 13 Απρίλη στο Γεωπονικό, το διήμερο Πανελλαδικό Συντονιστικό των σχημάτων ΕΑΑΚ. Στόχος του Συντονιστικού ήταν η αποτίμηση του προηγούμενου διαστήματος από τα σχήματα των Φοιτητικών Συλλόγων που συμμετέχουν στο δίκτυο και κυρίως, η συζήτηση για την κατεύθυνση του φοιτητικού κινήματος στη συνέχεια.

Κοινός τόπος ήταν ότι τα δεδομένα έχουν αλλάξει μετά την ιστορική Γενική Απεργία της 28ης Φλεβάρη δημιουργώντας έτσι ένα τοπίο με αυξημένες δυνατότητες και καθήκοντα για την αριστερά και μέσα στις σχολές. Η συζήτηση κινήθηκε γύρω από τις επιθέσεις της Νέας Δημοκρατίας συνολικά και στα πανεπιστήμια με χαρακτηριστικό τον ανασχηματισμό της κυβέρνησης και την τοποθέτηση του Παπαϊωάννου, με το προσωνόμιο "ο πρύτανης των ΜΑΤ", υφυπουργού παιδείας. Παράλληλα οι διαγραφές φοιτητών και η ψήφιση του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια το 2024, συζητήθηκαν στο πλαίσιο των ιδιωτικοποιήσεων. Το αίτημα να πέσει η κυβέρνηση των δολοφόνων, μαζί με το αίτημα της κρατικοποίησης χωρίς αποζημίωση για τη Hellenic Train συζητήθηκαν ως δύο αιτήματα που σωστά υιοθετήθηκαν και προωθούνται. Μαζί με τις επιθέσεις της Νέας Δημοκρατίας, αναλύθηκε και η ομολογούμενη αδυναμία της, η πτώση της δημοσκοπικά και η πλήρης απονομιμοποίηση της στις συνειδήσεις της εργατικής τάξης. Με αυτά τα δεδομένα, κέντρο της συζήτησης έγινε η στρατηγική που χρειάζεται να ακολουθηθεί για την ανατροπή της.

Το κείμενο συμβολής του ΣΕΚ στις σχολές στο Συντονιστικό υπογραμμίζει τα χαρακτηριστικά που χρειάζεται να πάρει στις σχολές αυτή η στρατηγική: «Δεν πρέπει να αφήσουμε την απομονωμένη κυβέρνηση να περάσει την ταξική επίθεση στην Παιδεία. Δεν θα κάνει πίσω, αυτό δείχνει η επιλογή του πρύτανη των ΜΑΤ, Παπαϊωάννου ως υφυπουργού Παιδείας. Πρέπει τώρα να βγάλουμε καταλήψεις διαρκείας για να μην τολμήσουν να διαγράψουν ούτε έναν φοιτητή, να μην ιδρύσουν κανένα ιδιωτικό. Ξεκινώντας από την οργάνωση της Πρωτομαγιάς.

Τα ΕΑΑΚ πρέπει να μπουν με την πρόταση των συνελεύσεων και καταλήψεων. Δεν περιμένουμε τον Σεπτέμβρη. Όποια κυβέρνηση τόλμησε να περάσει τέτοιο νόμο, τσακίστηκε από το φοιτητικό κίνημα με τις καταλήψεις του, το '79, '90-91, '06-07. Έτσι μπορούμε και σήμερα να τους αποτελειώσουμε. Μαζί αναδεικνύουμε όλο το φάσμα των ανατροπών που διεκδικούμε. Το αίτημα της κρατικοποίησης, χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο, που πεισματικά αρνείται να θέσει το ΚΚΕ και η υπόλοιπη κοινοβουλευτική αριστερά, είναι κομβι-

22/3, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

κής σημασίας. Όχι μόνο για τον σιδηρόδρομο, για να μην έχουμε νέα Τέμπη. Αλλά και για κάθε ιδιωτικοποιημένη επιχείρηση, την ενέργεια, το νερό, τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τις τράπεζες για να βρούμε τα λεφτά που χρειαζόμαστε για τις ανάγκες μας, μέσα από ρήξη με την ΕΕ και τη διαγραφή του χρέους.

Διεκδικήσεις

Οι διεκδικήσεις για σταμάτημα των εξοπλισμών, ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες ενάντια στην Ευρώπη φρούριο, συμπληρώνουν ένα τέτοιο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που βάζει στο κέντρο την εργατική τάξη και το κίνημα ως το πραγματικό αντίπαλο δέος στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Χέρι χέρι με την οργάνωση των αγώνων δυναμώνουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά. Χιλιάδες κόσμος μένει ακάλυπτος από τις ρεφορμιστικές ηγεσίες του και κοιτάει προς τα αριστερά του. Θέλει ανοιχτά και θαρρετά με όλο αυτόν τον κόσμο, ενωτικές και ταυτόχρονα αιχμηρά πολιτικές πρωτοβουλίες.

Όπως αυτή της ΚΕΕΡΦΑ για τις 22 Μάρτη και συνολικά την καμπάνια για να μπουν στη φυλακή οι ένοχοι για το έγκλημα της Πύλου. Όχι ενότητα σε ένα νέο «λαϊκό εκλογικό μέτωπο», ή συμπορεύσεις με βασικό στόχο την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση, αλλά ενότητα με στόχο το δυνάμωμα του εργατικού κινήματος και της ανατρεπτικής αριστεράς που μπορεί να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στις νέες εξελίξεις».

Θετικό επίσης ήταν η ότι σε αρκετές τοποθετήσεις ανοιχτήκε το ζήτημα του σεξισμού και της γυναικείας καταπίεσης, και στο κομμάτι των επιθέσεων, αλλά και στην ανάλυση για τις ρίζες τους. Μαζί με τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη και τη μάχη απέναντι στον ρατσισμό και την άνοδο της ακροδεξιάς. Αυτές οι συζητήσεις αποτέλεσαν πρόσφορο έδαφος για την παρέμβαση των φοιτητριών και φοιτητών του ΣΕΚ στις σχολές κλώνοντας τον κόσμο του Συντονιστικού για συμμετοχή και οργάνωση του Φεστιβάλ Μαρξισμός 2025.

Σ.Γ.

Η συζήτηση κινήθηκε αρκετά γύρω από τις 28 Φλεβάρη και δικαίως. Από την πλευρά μας τονίσαμε ότι η συνέχεια της 28ης Φλεβάρη ήταν η 8η Μάρτη, γιατί όταν μιλάμε για μία κυβέρνηση δολοφόνων, μιλάμε για μία κυβέρνηση που δολοφονεί με τις γυναικοκτονίες και τις σεξιστικές επιθέσεις της.

Πιο πειστικά μπαίνει αυτό όταν ο Τραμπ βγαίνει να πει ότι υπάρχουν δύο φύλα και ο Μητσοτάκης τρέχει να ακολουθήσει. Επιπλέον, συζητήσαμε το τι σημαίνει η άνοδος της ακροδεξιάς, της στροφής όλων των κυβερνήσεων προς τον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία και άρα το τι χρειάζεται να κάνουμε για γίνει αυτό το ζήτημα κεντρική μάχη της εργατικής τάξης.

Καλέσαμε τα σχήματα να οργανώσουμε μαζί τη διαδήλωση στο Ναυτοδικείο του Πειραιά την Τρίτη 15 Απρίλη σαν πρώτο βήμα, συνεχίζοντας κατά αυτόν τον τρόπο να ανοίγουμε τη μάχη της Πύλου στις σχολές μας. Στη μάχη των φοιτητικών εκλογών προχωράμε με ενιαία πρόταση στην υπόλοιπη αριστερά για να κατέβουμε σε κοινά ψηφοδέλτια, το ενωμένο μπλοκ των καταλήψεων των περσινών, να ξαναβρούμε για να ανατρέψουμε αυτή την κυβέρνηση. Όταν ανοίξουν οι σχολές μετά το Πάσχα, θα οργανώσουμε την απεργία της Πρωτομαγιάς. Έχουμε να ξαναβρούμε μπροστά με τις καταλήψεις μας για να τσακίσουμε την κυβέρνηση που είναι πραγματικά ετοιμόρροπη.

Αθανασία Συμψηρή, μέλος ΔΣ Φοιτητικού Συλλόγου Φιλοσοφικής

Έξω από την Γάζα!

Το Ισραήλ συνεχίζει να δολοφονεί μαζικά σε ολόκληρη τη Λωρίδα της Γάζας. Από τις 18 Μάρτη που έσπασε την εκεχειρία σκοτώνει 20-25 Παλαιστίνιους καθημερινά. Ο αποκλεισμός της Λωρίδας είναι ξανά ολοκληρωτικός, επιστρέφει η μαζική πείνα και η παντελής έλλειψη ιατρικής βοήθειας. Το Ισραήλ χτυπάει όποια νοσοκομεία έχουν απομείνει με υλικά και δυνατότητες, χτυπάει μαγειρεία και σημεία συγκέντρωσης τροφίμων και υλικών. Ο γενοκτονικός χαρακτήρας της επίθεσης επιστρέφει πιο κρατός από ποτέ.

Το καινούργιο σχέδιο που έχει βάλει μπρος ο στρατός του Ισραήλ είναι να διαλύσει εντελώς τη Ράφα στα νότια της Λωρίδας, εξορίζοντας από εκεί όλο τον πληθυσμό, ενώ αντίστοιχες κινήσεις κάνει και στο Βορρά. Θέλουν να πολυδιασπάσουν τη Λωρίδα της Γάζας και να φτάσουν να δημιουργήσουν διαδρόμους στρατιωτικής κατοχής. Τον κόσμο που έχει ήδη υπάρξει πολλαπλά πρόσφυγας πλέον τον στέλνουν προς τα δυτικά, στις ακτές. Έχοντας το ΟΚ από τις ΗΠΑ να κάνει ό,τι ακριβώς θέλει, ο **Νετανιάχου** έχει δώσει πράσινο φως στα πιο επιθετικά τμήματα της στρατιωτικής ηγεσίας που ζητάνε ολοκληρωτική ανακατάληψη της Γάζας. Κανείς δεν διαβεβαιώνει ωστόσο ότι αυτή τη φορά το σχέδιο θα υλοποιηθεί, ενάμιση ολόκληρο χρόνο μετά το ξεκίνημα της αγριότητας και μετά από σχεδόν 60 χιλιάδες θανάτους. Η Χαμάς από την πλευρά της προσφέρει την ανταλλαγή κάποιων επιπλέον ομήρων για μια εκεχειρία 45 ημερών. Η πολιτική του Ισραήλ συνεχίζει να κινείται στο ρυθμό της αναζήτησης περισσότερου αίματος, από τον οποίο ο Νετανιάχου έχει εξαρτήσει την παραμονή του στην εξουσία.

Αυτό δεν σημαίνει πως τα προβλήματα έχουν εξαφανιστεί. 1500 πρώην στελέχη του στρατού, ανάμεσά τους και ο πρώην πρωθυπουργός **Εχούντ Μπάρακ** δημοσίευσαν καινούργιο κείμενο που ζητάει εκεχειρία (θεωρώντας πως οι ακρότητες του Νετανιάχου ρισκάρουν την ενότητα του στρατού). Η κόντρα που έχει ανοίξει ο Νετανιάχου με τις μυστικές υπηρεσίες μετά την αλλαγή ηγεσίας που επέβαλε επίσης παραμένει ανοιχτή και προκαλεί τριγμούς.

Αλλά οι μεγαλύτεροι τριγμοί ήρθαν, αναπάντεχα, από το πρόσφατο ταξίδι του στην Ουάσιγκτον, όπου συναντήθηκε με τον **Τραμπ**. Ο Νετανιάχου και τα φιλικά σε αυτόν ΜΜΕ περίμεναν μια θριαμβευτική επίσκεψη από την οποία θα επέστρεφε με κάποιες νίκες στην τσέπη του και αρκετές αγκαλιές με τον Τραμπ. Όμως, τελικά δεν κατάφερε να πάρει ούτε μια κοινή συνέν-

τευξη Τύπου. Ο λόγος δεν είναι πως ο Τραμπ άλλαξε γνώμη για τη σφαγή στη Λωρίδα της Γάζας. Κάθε άλλο. Όμως, τα σημεία κρίσης στον πλανήτη είναι πολύ ευρύτερα, και οι πρωτοβουλίες του Τραμπ γίνονται πηγή αλυσιδωτών και ανεξέλεγκτων προβλημάτων.

Η πρώτη ήττα του Νετανιάχου ήρθε όσον αφορά στους δασμούς, μιας και είχε πάει να ζητήσει την εξαίρεση του Ισραήλ από τις αποφάσεις του Τραμπ. Εισέπραξε όμως ένα ηχηρό Όχι και όταν επιχείρησε να παζαρέψει με αντίστοιχες μειώσεις στις ισραηλινές εισαγωγές αμερικανικών προϊόντων, ο Τραμπ του είπε να μην ξεχνάει ότι το Ισραήλ παίρνει τη μεγαλύτερη βοήθεια από τις ΗΠΑ από οποιοδήποτε άλλο κράτος στον κόσμο, 4 δισεκατομμύρια το χρόνο.

Χαστούκι

Το δεύτερο χαστούκι το έφαγε όσον αφορά στη Συρία, όπου βρίσκεται σε εξέλιξη ένας αγώνας δρόμου μεταξύ Ισραήλ και Τουρκίας για το ποιος θα “σταθεροποιήσει” τη χώρα μετά την ανατροπή του **Άσαντ**. Το Ισραήλ έτρεξε και επέκτεινε την κατοχή του από τα Υψώματα του Γκολάν σε μια περιοχή ακόμη πιο κοντά στη Δαμασκό, ενώ οργάνωσε μια τεράστια εκστρατεία βομβαρδισμών στο στρατιωτικό υλικό του Άσαντ που κληρονόμησε η ισλαμιστική κυβέρνηση. Όμως, ο Τραμπ, μπροστά στον Νετανιάχου και τους δημοσιογράφους, είπε πως “Είναι φίλος του **Ερντογάν**. Είναι σκληρός και πολύ έξυπνος”.

Ένας πρώην πρέσβης του Ισραήλ στην Τουρκία σχολιάζει πως “Αυτή η δήλωση ήταν ιδιαίτερα ντροπιαστική για τον Νετανιάχου γιατί την περασμένη βδομάδα μόλις, ο Ερντογάν είχε δηλώσει πως το Ισραήλ πρέπει να διαλυθεί!”. Τις ίδιες μέρες, στο Αζερμπαϊτζάν, κάτω από τις φτερούγες του **Αλίγεφ**, ο οποίος έχει σχέσεις όπλων και αίματος τόσο με τον Ερντογάν όσο και με τον Νετανιάχου, ξεκινάνε διαπραγματεύσεις μεταξύ Ισραήλ και Τουρκίας για να μοιράσουν τις σφαίρες επιρροής τους μέσα στη Συρία. Οι δηλώσεις του Τραμπ αφήνουν την ισραηλινή πλευρά σχετικά έκθετη σε αυτές τις συνομιλίες.

Το τρίτο και πλέον σημαντικό μέτωπο είναι αυτό του Ιράν. Ο Νετανιάχου πήγε στην Ουάσιγκτον με στόχο να αποσπάσει μια δήλωση ότι οι ΗΠΑ θέλουν να διαλυθεί ολόκληρο το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, αλλά ο Τραμπ επέλεξε να ανακοινώσει λίγο πριν από τη συνάντηση με τον Νετανιάχου ότι ξεκινάει επίσημες διαπραγματεύσεις με το Ιράν στο Ομάν. Οι δεξιές και ακροδεξιές εφημερίδες στο Ισραήλ προετοιμάζαν τον κόσμο

τους ότι από στην Ουάσιγκτον ο Τραμπ και ο Νετανιάχου θα συμφωνούσαν σε ένα στρατιωτικό χτύπημα κατά του Ιράν άμεσα. Χρησιμοποιούσαν σαν επιχείρημα ότι αμερικάνικα επιπλέον αμερικάνικα στρατιωτικά αεροσκάφη έχουν σταθμεύσει στον Ινδικό, ενώ δεύτερο αεροπλανοφόρο βρίσκεται στην περιοχή.

Οι διαπραγματεύσεις όμως ξεκίνησαν και σύμφωνα με το Ιράν υπήρξε “κατανόηση”. Ο Τραμπ ήταν αυτός που απέσυρε τις ΗΠΑ από τη συμφωνία που είχε κάνει ο **Ομπάμα** με το Ιράν, με την οποία το Ιράν έβαζε φρένο στο πυρηνικό του πρόγραμμα, σε αντάλλαγμα για την άρση του εμπάργκο και τη χαλάρωση της διεθνούς πίεσης πάνω στην οικονομία του. Τώρα όμως ο ίδιος επιστρέφει στις συνομιλίες. Η κυβέρνηση του Τραμπ βρίσκεται διχασμένη και σε αυτό το μέτωπο. Υπάρχουν υπουργοί του που συμφωνούν με τον Νετανιάχου. Και άλλοι, όπως η καινούργια επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών, που διαβεβαίωνε μόλις πριν από τρεις βδομάδες πως το Ιράν δεν έχει σπάσει τις υποσχέσεις του και δεν κατασκευάζει πυρηνικά όπλα. Εξάλλου, οι “θεαματικές” δολοφονικές επιθέσεις του Τραμπ στην Υεμένη και στους Χουθίτες δεν έχουν φέρει προς το παρόν πρακτικά αποτελέσματα όσον αφορά την ασφάλεια των μεταφορών μέσω Ερυθράς Θάλασσας και Σουέζ.

Κανείς φυσικά δεν μπορεί να προβλέψει ούτε τον Νετανιάχου, ούτε τον Τραμπ. Και οι δυο τους ανά πάσα στιγμή, μπροστά στα αδιέξοδα, μπορεί να επιλέξουν τη φυγή προς τα εμπρός, διατάζοντας ακόμη περισσότερο θάνατο. Το αντιπολεμικό κίνημα και η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη πρέπει να πάρουν διαστάσεις σαν κι αυτές που πήραν το σαββατοκύριακο στο Μπαγκλαντές.

Νίκος Λούντος

ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ

Ένα εκατομμύριο για την Παλαιστίνη

Ένα εκατομμύριο διαδηλωτές, σύμφωνα με τους διοργανωτές, έφτασαν στο κέντρο της πρωτεύουσας του Μπαγκλαντές, Ντάκα, το περασμένο Σάββατο για να δηλώσουν την αλληλεγγύη τους στην Παλαιστίνη. Ο κόσμος έκαψε φωτογραφίες του Τραμπ και του Νετανιάχου ενώ οι δρόμοι ήταν πλημμυρισμένοι από παλαιστινιακές σημαίες. 14-15 Απρίλη είναι η φετινή μπαγκλαντεσιανή πρωτοχρονιά. Χιλιάδες άνθρωποι επέλεξαν να αφιερώσουν την αργία τους για να ταξιδέψουν προς την πρωτεύουσα και να διαδηλώσουν. Σίγουρα ήταν η μεγαλύτερη κινητοποίηση αλληλεγγύης που έχει γίνει στο Μπαγκλαντές από το ξεκίνημα της ισραηλινής θηριωδίας.

Την αμέσως επόμενη μέρα από τη διαδήλωση η κυβέρνηση ανακοίνωσε πως θα επιστρέψει στα μπαγκλαντεσιανά διαβατήρια η ένδειξη “Ισχύει για όλες τις χώρες εκτός του Ισραήλ”. Το Μπαγκλαντές δεν έχει διπλωματικές σχέσεις με το Ισραήλ. Όμως η κυβέρνηση της **Χασίνα** που ανατράπηκε το περασμένο καλοκαίρι είχε προχωρήσει στην αφαίρεση της ένδειξης το 2021, υποτίθεται για να “ευθυγραμμιστούν τα διαβατήρια της χώρας με τα διεθνή πρότυπα”.

Η τεράστια κινητοποίηση είναι μια υπενθύμιση ότι η πολιτική του Μπαγκλαντές συνεχίζεται να κινείται στο ρυθμό που επιβάλλουν οι δρόμοι. Το περασμένο καλοκαίρι η τεράστια “εξέγερση του Ιούλη” οδήγησε το καθεστώς της Χασίνα στην κατάρρευση και την ίδια να ζητάει καταφύγιο στην Ινδία. Πρόσφατα, δημοσιεύτηκε έρευνα του ΟΗΕ για τα εγκλήματα του κράτους στη διάρκεια της εξέγερσης. Περίπου 1400 άνθρωποι δολοφονήθηκαν μεταξύ 1ης Ιούλη και 15 Αυγούστου και χιλιάδες ακόμη τραυματίστηκαν. Το 12-13% των σκοτωμένων ήταν παιδιά. Οι γυναίκες, που βρίσκονταν στην πρώτη γραμμή ιδιαίτερα τις πρώτες μέρες των διαδηλώσεων υπέστησαν άγρια βία, σεξουαλική κακοποίηση και απειλές όταν βρέθηκαν στα χέρια του κράτους. Ένα 12χρονο παιδί πέθανε από εσωτερική αιμορραγία αφού είχε δεχτεί 200 μεταλλικά σφαιρίδια.

Με αυτή την άγρια βία συγκρούστηκε ο κόσμος του Μπαγκλαντές το καλοκαίρι και τα κατάφερε. Ο **Μοχάμεντ Γιουνούς** που έχει αναλάβει μεταβατικός πρωθυπουργός έχει δεσμευτεί ότι οι εκλογές θα γίνουν μέχρι τις αρχές του 2026. Το κρίσιμο είναι η δύναμη του Ιούλη να παραμείνει ενεργή στους δρόμους και τους εργατικούς χώρους.

12/4, Συλλαλητήριο για την Παλαιστίνη στην Ντάκα του Μπαγκλαντές

Φωτό: Arafatul Islam Akan Robi

